

IK Frem

Jubilæumsskrift
1912 · 2012

Redaktion

Jørn Otte (ansv.havende)

Jens Bak

Erik Kragelund

Redigering

Elin Jensen-Sønderup

Layout

BB Consulting

Tryk

Hobro Lyntryk

Udgivet af IK Frem Sønderup-Suldrup

med støtte fra

Sparekassen Himmerlands Gavefond

og IK Frem's Venner

IK Frem
Jubilæumsskrift
1912 · 2012

25 år er gået siden Knald og Tryksen deltog i udarbejdelsen af det seneste jubilæumsskrift. I år har vi allieret os med klubbens formand, som har bidraget med den seriøsitet, som førnævnte skribenter er kendt for - i nogen grad - at mangle.

Vores samlede kræfter har udmøntet sig i nærværende skrift, som vi håber vil blive modtaget i samme ånd, som det er skrevet. Det skal være så historisk korrekt som muligt – uden at være kedeligt.

Vi har forsøgt at være objektive, ligesom vi har forsøgt at tilgodese alle idrætsgrene under IK Frem ligeligt. Når det ikke er lykkedes, beder vi læserne bære over med os.

Endelig vil vi gerne rette en stor tak til alle, der på den ene eller anden måde har bidraget til dette skrift.

Tillykke til IK Frem med de 100 år!

Red.

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse	side 5
Forord.....	side 6
Klubånden	side 8
»I Grundtvig's fodspor«	side 8
Fodbold.....	side 14
Da Frem var mit liv.....	side 14
Champagneholdet	side 18
De sribede i guldalderen	side 22
Dynamitpuljen	side 24
Sportslige op- og nedture	side 25
Frem og tilbage.....	side 27
Håndbold.....	side 29
Et tilbageblik i håndboldhistorien	side 29
Et nutidsblik.....	side 31
Udlandstur med IK Frem håndbold	side 36
Badminton.....	side 37
Badminton fra starten.....	side 37
Badminton i nyere tid.....	side 39
Ældrebadminton	side 41
Gymnastik.....	side 43
Gymnastikkens udvikling	side 43
Tennis.....	side 45
Fra Kurt Nielsen til motionstennis.....	side 45
Petanque.....	side 48
De første til år i petanque's historie.....	side 48
Motionscentret.....	side 51
Monyemaking	side 54
»En hyldest til de ikke sportslige aktiviteter«	side 54
Æresmedlemmer.....	side 59
Min tid i Suldrup.....	side 65
Kurt Rasmussen · Fyn	side 65
Anekdoter.....	side 70
Venskabsforbindelser.....	side 74
Skrækkelig Olfert	side 82
Årets Olfert-pokalen.....	side 84
Ungdomslederpokalen	side 86
Tidstavle og formænd.....	side 87
Medlemsoversigt	side 89
Økonomisk oversigt.....	side 90
Formanden har ordet.....	side 92

FORORD af Anny Winther

100 år er lang tid, imponerende lang tid. Og det er rart og sejt, at den 100-årige holder sig så godt, som det er tilfældet. Det kommer jeg tilbage til.

Frem er en del af mine tidlige erindringer. Det gamle klubhus med de sort-hvide striber på sin forhøjning har jeg bevaret på nethinden. Vi børn kom på stadion for at følge fodboldkampene fra sidelinjen. Selv spillede jeg håndbold. Det foregik på Knud Johansens marker i nærheden af anlægget og i Stensgadeområdet. Stadion var forbeholdt fodboldkampene – og så naturligvis byfesterne.

Min alder gør, at jeg kan huske endnu længere tilbage end halvdelen af jubilarens samlede alder. Tilbage til det landbrugssamfund, der begyndte sin afvikling, mens jeg var barn. Omkring på den tid, da Frem fejrede sine første 50 år; oversteg den danske industrieksport for første gang landbrugseksporten. Snart derefter begyndte de store opbrud, som har præget min egen tid, og som på godt og ondt har ændret vores måde at indrette tilværelsen på. Nye måder at leve på, nye fritidsnormer, - alt sammen noget, der får indflydelse på en idrætsforenings eksistensvilkår.

Tager vi springet helt frem til nutiden, er den traditionelle breddeidræt på landsplan udfordret på flere områder. Folks idrætsvaner har ændret sig ved, at flere idrætsudøvere er selvorganiserede. Fødekæden og sundheden er truet ved, at der fortsat er en stor gruppe børn og unge, som ikke dyrker idræt og motion. Selv om dette naturligvis er generelle tendenser, er det noget, der i en eller anden udstrækning kan mærkes de fleste steder. Derfor kunne et fremtidigt mål for Frem også være at udvikle aktiviteter – det kunne være udendørs fitness eller lignende - som kan tiltrække de børn og unge, der ikke føler, at de hører til i en forening, og som ikke kommer af sig selv.

Set i forhold til udfordringerne er der ekstra grund til at fremhæve, at jubilaren holder sig godt. Der skal nemlig findes på og udvikles, hvis en idrætsforening skal bevare sit medlemstal og opbakning. Og det må man konstatere, at Frem har gjort ganske godt. Det er tydeligt, at foreningen og bestyrelsen har været i stand til at svare igen over for truende nedgang. Nogen steder ved at nyudvikle og andre steder ved at oprette nye tilbud. Man kan lidt drillende sige, at mange af de unge medlemmer, der kom til i 60'erne, er blevet fastholdt som seniorer i dag! Jeg vil gætte på, at medlemmernes gennemsnitsalder er vokset over de senere år.

Det betyder meget for den fysiske og den sociale sundhed, men det betyder mindst lige så meget for fællesskabet og sammenhængskraften i Suldrup, Sønderup og omegn.

Mit ønske er, at Frem fortsat vil være besjælet af lyst og inspiration til at sætte nye initiativer i gang. Til lykke med de 100 år!

*Anny Winther
Borgmester*

KLUBÅNDEN

I Grundtvig's fodspor *af Erik Kragelund*

Da Frem blev stiftet i 1912 – på den berømte grøftekant, må det være sket i tidens ånd.

Det grundtvigianske idegrundlag havde for alvor fået fodfæste – specielt i landområderne.

Pionerånden var over os. Andelsbevægelser og foreninger skød op som paddehatte.

"Jeg tvivler på at Marinus, Hans Peter og deres kammerater havde de store ideologiske tanker, da de besluttede at stifte IK Frem den pågældende søndag for 100 år siden. En beslutning de tog på en grøftekant, da de cyklede hjem efter en fodboldkamp i Haverslev. Mit gæt er, at det nu nok var en mere praktisk tilgang og et spørgsmål om at være mest mulig slagkraftig på og uden for banen!"

Ifølge Danmarks Riges Grundlov § 78a af 1849 står der: **"Borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at danne foreninger i ethvert lovligt øjemed"** Denne lov tilsat inspiration af Grundtvigs tanke om *"folkelig oplysning"*, gjorde at pionerånden blomstrede og voksede sig til.

Også her i området - eller rettere – især her, hvor der var et passende størrelse lokalsamfund tilsat en god portion ildsjæle.

Andelsbevægelser, friskoler og frimenigheder blev stiftet på borgernes initiativer. Fx blev Andelsmejeri, Brugsforening, Foderstof og Andelsbank stiftet omkring århundredeskiftet. Og i slipstrømmen af disse altså også IK Frem i 1912.

Hvordan er det så gået med alle de initiativer der startede i den pionerånd? Tjo..., ganske vist kaldes mejeri, brugs og foderstof stadig for andelsbevægelser. Men der er ikke meget tilbage af den lokale pionerånd i de store veletablerede virksomheder, vi i dag kender som "Arla, Coop, DLG og Nordea!

Det er der til gengæld i IK Frem. Her lever ånden fortsat, endda i bedste velgående, som det vil fremgå af de følgende sider.

I vejgrøften 2012...

Klubånd kan ikke hældes på flaske eller sættes i en faktaboks.

I et forsøg på at lave et levende og nærværende billede af ånden i klubben, har vi sat familien Asp stævne i den selvsamme vejgrøft, - hvor Frem blev stiftet for 100 år siden. Til en snak om deres gøren og laden i – og omkring - IK Frem Sønderup/ Suldrup.

Foto: Lars Bertelsen

Øverst fra venstre er det: Arne, Merethe, Rasmus, Nicolai, Victor, Birgitte, Pia, Henrik, Signe, Emil og Kamilla.

Det er ikke nogen tilfældigt valgt familie. Gennem flere generationer kan det ikke undgås at støde ind i én eller flere af disse Asp'er på eller udenfor banen i IK Frem!

De er udvalgt som indbegrebet af sammenhængskraft og klubkultur i lige linje. Når det fungerer allerbedst!

Arne (68 år)

”Jeg fik vist klubånden ind med modermælken”.

I Arnes fødehjem, på en gård i Tøtterup, deltog forældrene aktivt i fællesskabet om de lokale andelsbevægelser, frimenighed og Sønderup Friskole. Herfra udsprang også Sønderup Gymnastikforening, hvor han trådte sin barnegymnastiksko. Akkurat som sine søskende. Arne blev leder i gymnastik i en tidlig alder. Efterfulgt af et helt liv som træner, leder og med udvalgs og bestyrelsesposter i mange lokale foreninger (se mere under ”æresmedlemmer”).

Merethe

Ung Svenstrup pige til Frem-bal på Suldrup Kro. Møder frisk ung mand, der er adræt på dansegulvet *(kendetegnet for en gymnast –red.)*

En ren Suldrup klassiker!

Ikke nok med hun blev budt op til dans, hun blev også budt til Sønderup for at se Arne lede drengegygnastik. Her blev Merethe introduceret som ”dommer” - det gav ro i geledderne!

Det var Merethes møde med hendes kommende mand, foreningsliv og lokalmiljø, som hun siden har taget til sig. Merethe har deltaget aktivt som spiller, leder, hjælper og ikke mindst back up til Arne og børnene.

Henrik (40 år)

”Det faldt helt naturligt, sådan gjorde vi jo derhjemme”

”Jo, jeg har nok indstillingen med hjemmefra, men jeg er nu aldrig blevet presset til hverken det ene eller andet - *det er kommet helt af sig selv!*

Det første jeg husker, var med mor og far, når de gjorde rent i det gamle klubhus, kridtede streger osv. Selv deltog jeg i fodbold og badminton under Børge Johansens kyndige træning og snart blev jeg hans hjælpetræner. På efterskolen tog jeg trænerkurser i både fodbold og håndbold, som jeg har glæde af, nu hvor jeg er træner i både fodbold og håndbold. Jeg har førhen været med i udvalgsarbejde, men jeg trives bedst med det mere praktiske trænerarbejde”

Pia (40 år)

Ung håndboldpige fra Støvring til Jættest - ramler ind i en radiobil med ung lokal fodboldgut - *(endnu en Suldrup klassiker!)*

”Det slår ”gnister” og snart er Pia at finde på IK Frem’s håndboldhold. Hun flytter til

Suldrup sammen med Henrik, får børn og bliver en del af foreningslivet! "Jeg faldt godt til og føler mig tryk og godt tilpas her. Det er her vi vil være", siger Pia, som ivrigt bliver bakket op af sine to teenagebørn, der prompte reagerer; da spørgsmålet "Hvorfor nu lige Suldrup?", bliver stillet.

Nicolai (15 år)

"Det er en fed fornemmelse, at være træner for de små"

"Det er som om de ser op til mig - de kommer f.eks. hen til mig i skolen. Jeg får en masse tilbage for den indsats jeg gør. Jeg tror også jeg lærer noget jeg vil få glæde af resten af livet. Det sir' mine forældre i hvert fald. Jeg er hjælpetræner for U-12 holdet i håndbold og jeg står på mål for klubbens U-16 hold. Jeg har fået målmandstræning af en liga-spiller, som nok gør, at jeg vil dyrke målmandsspillet yderligere. Jeg spiller også på FC Himmerland's U-17 fodboldhold. Det er blevet mere "seriøs bold" siden vi er kommet sammen med dem fra naboklubberne. Det var en stor oplevelse at spille i Holland – selvom vi tabte!"

Kamilla (14 år)

”Sverigesturen har været min bedste oplevelse i klubben!”

Hun spiller håndbold og fodbold og er hjælpetræner for U9 piger i fodbold, med Marlene Black som tovholder.

Der er ikke så mange andre piger i hendes årgang, der går til fodbold, så det kniber med at stille hold, men hun håber på, at der bliver lavet et samarbejde med naboklubberne så hun kan komme ud og spille kampe.

Birgitte (37 år) ”Jeg kan godt li’ at bidrage, og opleve hvordan børnene trives og udvikles i fællesskabet. Jeg får meget tilbage”.

Hun har haft sin gang i klubben fra barnsben. Blandt andet til pigefodbold, men håndbolden kom til at betyde mest. Birgitte er træner for U14 og hjælper til med de mindste i fodbold (U5), hvor **Signe** (4 år) er med. Her møder de små talstærkt op til træning, som foregår gennem leg. Egentlige kampe har lille Signe ikke været til endnu. Det haster heller ikke. Indtil videre betyder det mest ”gå til fodbold”.

Emil (11 år) er ivrig og engageret fodboldspiller på klubbens hold.

Victor (13 år) er også aktiv. ”Han er begyndt at spørge efter at blive hjælpetræner, men vi vil ha’ at han først og fremmest skal passe skolen. Hvis han gør det, kan han få lov til at hjælpe til” siger Birgitte.

Rasmus ”Jeg er blevet belært om at klubben ikke er nogen pasningsordning, så jeg prøver at være ”aktiv-sidelinje-far”

Rasmus er fra Nibe uden den store idræts eller forenings baggrund. Mødte Birgitte til Nibe Festivalen hvor hun var ”Frem hjælper”. (var der nogen der tænkte ”klassiker”)

Kom ind i en familie, der var meget optaget af sport og det lokale foreningsliv, som ikke rigtig sagde ham noget på det tidspunkt. Alligevel respekterer han, ja vel ligefrem beundrer, alt det der bliver gjort af frivillig indsats her byen. "Det gør det til et godt sted at være".

"Når de øvrige i min familie er aktive, er der såmænd også nok at se til med at følge dem fra sidelinjen."

Afrunding "I Grundtvigs fodspor"

Meningen med denne snak i vejgrøften, er at give et konkret eksempel på, hvordan idræts- og foreningskulturen bliver båret frem gennem 3 generationer.

Familien repræsenterer et skoleeksempel på, hvordan "klubånden" bliver et helt naturligt, men også uvurderligt omdrejningspunkt i såvel hjemmene som i IK Frem.

FODBOLD

Da IK Frem var hele mit liv *af David Trads*

I ti år - fra 1974 til 1984 - fyldte fodbold i Frem det meste af mit liv. Sikken en tid. Oplevelsen står mejslet i min, men sikkert ikke andres, erindring, som om det var i går:

"Gorm Jessen, vores libero, dribler elegant frem på banen. Afleverer ind på midten til Tom Løgsted, denne arbejdshest og topscorer, som snor sig forbi en mand, og spiller Flemming Petersen, altid vores dygtigste, som smart stikker mig i dybden ude i højre side. Ude fra bænken råber Bjarne Kurinow, vores dygtige træner:

"Til baglinjen, David!"

David's hold: Bagest fra venstre: Bjarne Kurinow, Tom Løgsted, Niels Jørgen Hvilsom, Henrik Skovhus, Gorm Jessen, Kim Christensen, Kenneth. Forrest fra venstre: Per Jensen, Søren Ole Mogensen, Bjarne Villadsen, Flemming Pedersen, John Bertelsen, David Trads.

Jeg styrter mod linjen med bolden foran mig, kommer forbi en modstander, og sender bolden ind i panden af Henrik Skovhus Pedersen, min dejlige klassekammerat, som brutalt bliver mast ned i mudderet, da han skal heade. Straffe! Det står 1-1 – og vi skal bare vinde.

”David, du skyder,” siger Bjarne.

Jeg har det godt på fornemmelsen – for til træning har jeg igen og igen vundet straffekonkurrencerne – men hold kæft, hvor er det angstfremkaldende. Bolden bliver lagt på 11 meterpletten. Jeg går langsomt tilbage. Kan ikke andet – for mine ben er ved at ekse. Så nervøs har jeg aldrig været før – men jeg løber frem og banker den i kassen. 2-1 til os – og øjeblikket efter fløjtes kampen af.

Bjarne Villadsen, vores målmand og min nære ven, løber op til midten. Vi er alle samlet i en klynge af glæde. Der er en utrolig energi, en fantastisk selvtillid, et vidunderligt sammenhold – og på vej hen til klubhuset nikker Jens Bak Sørensen anerkendende til mig:

”Godt straffe, David,” siger Jens.

Det er to grunde til, at jeg kan huske episoden så tydeligt:

For det første fordi jeg fik ros af Jens Bak, klubbens suverænt bedste spiller i hele min barndom, stjernen på Serie 4-holdet. Ros fra Jens var for mig dengang som at have fået rosen fra Allan Simonsen selv.

For det andet fordi jeg scorede et af mine meget sjældne mål i en vigtig kamp. Jeg var – for nu at få det helt på plads – ingen stor fodboldstjerne. Min plads var enten venstre back eller defensiv midtbane – og jeg var langt mere en slider end en elegantier.

Kun et par gange, tror jeg, blev jeg valgt til kampens spiller af mine kammerater – og kun en gang fik jeg en af de store priser, nemlig flidspremien. Men – og det er det helt afgørende – jeg elskede at spille fodbold. Hver uge i ti år brugte jeg mindst ti timer om ugen på træning og kamp. Det svarer til den tid, jeg i dag bruger på tre års arbejde. Ud over mit eget hold – hvert andet år med Bjarne Kurinow, hvert andet år med O.K. Jensen – var jeg hele tiden på stadion eller i hallen. Fodbold – og også håndbold og badminton – var simpelthen det vigtigste i mit liv fra 1974, da jeg gik i 1. klasse, til 1984, da jeg i 1. g.

Vi tog det dødsens alvorligt. At spille fodbold var vigtigt – det var allervigtigst. Som Bill Shankly, en af Liverpools legendariske trænere, udtrykte det: Det handler ikke bare om liv og død – nej, det er meget vigtigere. Sådan havde jeg det også. Fodbold var selve livet – når vi selv spillede, når Serie 4-holdet var i kamp, når AaB spillede, når landsholdet kæmpede. Jeg havde selv tre stjerner, som jeg så op til:

Jens Bak var min lokale helt. Han er klart den bedste spiller, jeg nogensinde har set i vores sribede trøje – ubesværet som en gazelle, når han strøg forbi en modstander. Utallige timer brugte vi på at diskutere, hvorfor Jens ikke spillede i AaB? Det endte altid med, at vi blev enige om, at det var, fordi han ikke havde lyst – fordi han var loyal mod os. Det gjorde ham blot til en endnu større helt. Jens var også interessant for mig, fordi han arbejdede i Aalborg, som dengang var den største og derfor mest spændende by, jeg kunne forestille mig.

Ove Flindt Bjerg var mit nordjyske idol. Flind'ten, som han blev kaldt, havde spillet i i Bundesligaen, men kom hjem til AaB, da holdet rodede rundt i 3. division i firserne. Min far og jeg så ham på Aalborg Stadion dengang – stående selvfølgelig – og han var i særklasse. Igen: Han var den loyale. Manden, der kunne have valgt pengene, men valgte med hjertet. Sådan talte vi i hvert fald om ham.

Allan Simonsen var mit nationale idol. Allan, kun 1,67 meter høj, var en verdensstjerne. Vi ville alle være ham. I de år, jeg selv spillede, var Simonsen forward i Borussia Mönchengladbach, dengang en af Europas bedste, og i FC Barcelona. Den dag i 1977, da han blev kåret til Europa bedste fodboldspiller, trillede tårerne ned ad mine kinder, da Radioavisen meddelte det.

Fodbold er et vidunderligt spil – fordi det kombinerer individualismen med kollektivet. Et hold er aldrig bedre end dets svageste led. Den forståelse giver et kammeratskab på et godt hold, som er så stærkt, at man altid husker det. Fodbold er lige som samfundet, når det er bedst – et sted, hvor man står sammen og trækker i samme retning; et sted, hvor man ved, at det ikke nytter at lade selv en enkelt falde igennem; et sted, hvor den enkelte kun kan få varig succes i samarbejde med fællesskabet.

Et hold er ikke bare et hold. Det er en del af en klub. Uden en stærk klub, ingen stærke hold. IK Frem eksisterer kun, fordi der er frivillige, der knokler for den – hvad

enten de er trænere, holdledere, bestyrelsesmedlemmer eller træjevaskere. Sådan var det også i min tid: Verner Hansen, posten, var formanden for det hele; Bent Villadsen, handelsmanden, var ham, der skaffede sponsorerne; Erik Kragelund, tømreren og en habil målmand i øvrigt, gav ungdomsfodbolden et løft - og der var mange andre, som knoklede mindst lige så meget. Tak.

Frem til nutiden

For nylig spillede Washington Raptors, det hold, som min søn, Anders, i dag spiller for her i USA, en vigtig kamp. Der stod 1-1, da vi fik straffe. Træneren råbte til Anders, som er en langt mere talentfuld spiller end jeg var, at han skulle skyde. Han var nervøs som bare pokker, kunne jeg se. Normalt sparker han som en hest, men her ekser benene så meget, at bolden kun heldigt sniger sig i mål. 2-1 - og Raptors vinder.

Anders og hans venner jubler, som om at de har vundet World Cup! Vi forældre hopper lige så højt. Ringen er sluttet. Nu er det min søn, der elsker fodbold – præcist som jeg gjorde. Det er også hele hans liv. Fodbold er bare en dejlig sport.

David Trads, søn af Lisse og Erling Trads, boede i Suldrup indtil afslutningen på gymnasiet. I dag bor han i Washington DC, hvor han er korrespondent for Berlingske Tidende.

Champagne årgangen *af Bjarne Villadsen*

Bagest fra venstre: Poul Erik Egesdal, Flemming Pedersen, Jan B. Christensen, Kim Kristensen, Niels Jørgen Hvilsom, Henrik Sørensen, Per Jensen, Per Koldkær, Bent Villadsen. Forrest fra venstre: Anders Lynggaard, Michael Odgaard, Michael Hansson, Gert Nielsen, Bjarne Villadsen, William Holt Andersen, Dennis Jensen.

For mig, vil årgangen som er født i 1968 altid fremstå, som den bedste årgang klubben nogensinde har fostret.

I ungdomsårene var holdet særdeles suveræne i Himmerland. Det være sig i såvel junior som ynglinge A-rækken. I dag kendt som U17 og U19. På daværende tidspunkt var det den 3. højeste rangerende række under JBU.

Flere af spillerne opnåede i deres seniorkarriere at spille på et noget højere niveau end IK Frems rækker rakte til.

En spiller tegnede sågar kontrakt med den århusianske storklub AGF. Det var Flemming Pedersen. Han nåede dog ikke at spille 1. holdskampe for AGF, da han hurtigt blev udlånt til Nørresundby Boldklub.

Tom Løgsted blev udtaget til Jysk hold, og repræsenterede JBU under det årlige Unionsstævne. Alle unioner under DBU – Dansk Boldspil Union – spillede udtagelsesstævne med henblik på ungdomslandsholdene.

Tom skiftede som ynglinge spiller til AaB, hvor han spillede på deres Ynglinge DM hold og senere som senior på AaB's Danmarksseriehold.

Et skoleskifte fra Kirketerp til Suldrup, tilførte Henrik Sørensen som juniorspiller. Han faldt hurtigt til, og blev samtidig en vigtig spiller på holdet. Henrik skiftede til IF Gundersted tidligt i sin seniorkarriere, og var med til at spille holdet op i Jyllands-serien. Efter en tid som fast spiller på Hobro IKs Danmarksseriehold, havnede han i Nørresundby Boldklub, hvor han blev en central spiller på deres 2. divisionshold. Ringen sluttede, da IK Frem Sønderup/Suldrup hentede ham tilbage som 1. holds træner i 1998.

Kimen til en ny æra blev lagt på Restaurant Akropolis i Aalborg.

Den nyansatte 1. holds træner, Henrik Sørensen, Brian Christiansen, der dengang var et håbefuldt talent på Vejgaards 1. hold og undertegnede var samlet over en middag. Brian havde vundet et gavekort til restauranten, som han gerne ville dele med et par gode venner:

Herfra udsprang den nye æra i IK Frem's fodboldafdeling. Mange timer blev brugt på diskussion om, hvad vi gerne ville udrette, hvis vi havde magt som vi havde agt. Det mundede ud i, at vi enedes om at "gribe bolden". Vi havde jo planerne klar. IK Frem skulle simpelthen løftes til et højere niveau. Klubben skulle ikke længere være en serie 4 klub, som 1. holdet netop var rykket op fra.

Året var 1998. Nærmere bestemt efteråret 1998. Vi fik sammensat et, synes vi selv, godt fodboldudvalg, som var enige i strategien. Vi fik igangsat nogle tiltag, som ikke normalt fandtes på serie 3-4 niveau. Med i bagagen, havde vi erfaring fra nogle højere rangerende hold, hhv. som spillere og som træner. Vi fik da også fat i noget af det rigtige. Ud over at fastholde lokale spillere som pga. uddannelse flyttede væk fra nærområdet, trak de selvsamme spillere nye til, ex. hentet fra samme uddannelsessteder.

Vores mission lykkedes, og siden oprykningen fra serie 3 til serie 2 i år 2000, har IK Frem befundet sig i hhv. serie 1 og 2, undtaget 2003 og 2004 samt i foråret 2012.

Med rang af serie 1, har IK Frem desuden - både i 2010 og 2011 - været det højst rangerede fodboldhold i Rebild Kommune.

Kronen på værket:

Den 13. juni 2009, står for mig som den største dag i IK Frem's nyere fodboldhistorie.

Det var en dejlig og solrig sommerdag på Suldrup stadion. Ni dage forinden havde vi haft et lidt kikset forsøg i Gug.

Nu skulle det være! Altså dagen, hvor IK Frem for første gang i klubbens historie skulle sikre sig oprykning til serie 1. Vi skulle møde Møldrup/Tostrup IF. En hård modstander; der halvejs i sæsonen havde ligget på den plads vi havde nu. Førstepladsen!!

I vinterpausen havde vore modstandere sagt farvel til deres helt store profil, Henrik Dalsgaard, som nu befandt sig i Superligaklubben AaB. Kampen forløb som vi havde håbet. Tilmed på hjemmebane med en solid publikumsopbakning i ryggen. IK Frem sikrede sig oprykning til serie 1 med en 2-1 sejr over Møldrup/Tostrup IF.

Og champagne propperne sprang! Denne dag, aften og nat vil for mig stå som den bedste oplevelse som leder i IK Frem. Det som holdet havde udrettet, var simpelthen så stort, at jeg har svært ved at se hvilken bedrift der skulle kunne overgå dette.

Oprykning til serie 1, Bagest fra venstre: Kenneth Olesen, Bjarne Villadsen, Mathias Christensen, Jesper Lundgren, Thomas Kvist, Rene Jørgensen, Rasmus Winther Larsen, Brian Christiansen, Mads Dahl, Søren Bundgaard, Thomas Pedersen. Forrest fra venstre : Brian Winther Larsen, Rene Bertelsen, Anders Bak, Morten Kristensen. Med ryggen til Mike Hansen.

Fornemt besøg udefra har det heller ikke skortet på. Dels spillede AGF og Nørresundby Boldklub en træningskamp på opvisningsbanen, og dels spillede AaB og Sønderjyske sammen med vort eget (forstærket til lejligheden) serie 2 hold i 2002. En trekantturnering, hvor holdene spillede en halvleg mod hinanden. Her formåede IK Frem at vinde 1-0 over Sønderjyske, mens halvlegen mod AaB blev tabt rimelig klart. Som markering af 100 års jubilæet, havde AaB igen indvilliget i at aflægge besøg på Suldrup Stadion. Et flot og velplejet stadion, lagde græs til opvisningskampen, der trods et forstærket Frem mandskab, resulterede i at vi måtte bøje os i støvet for overmagten, med et hæderligt nederlag på 3-0.

Lad mig slutte mit indlæg med: "Den som kun tar' spøg for spøg, og alvor kun alvorligt, han og hun har faktisk fattet begge dele dårligt!"

I.-holdstrænere i fodbold

	Serie	Træner	Bemærkninger
1965-66	4 & 3		
1967	3	Børge Johansen	
1968	3	Wulf Jensen	
1969-70	4	Ingen	Sammenlægning med Sønderup IF (serie 3)
1971	3	Ingen	Fyret inden sæsonstart: »meget lidt effektiv«
1972	4	Otto »Næste kommer« Hansen	
1973-75	4 & 3 & 3	Poul Erik Egsdal	
1976	3	Ove Nielsen	
1977-79	4 & 4 & 3	Per Allan Gade	1978: Jysk Mesterskab
1980-81	3 & 4	Uffe Poulsen	
1982-84	4 & 3 & 2	Erik Veggerby	Første gang i serie 2
1985-86	3	Per Kristensen	
1987-88	3	Poul Erik Nielsen (Pylle)	
1989-90	2 & 3	Ib Nielsen	
1991-92	4	Karsten Møller	
1993-95	4 & 4 & 3	Steen Frost	
1996-97	4	Erik Ståpris	
1998-00	3 & 3 & 2	Henrik Sørensen	
2001-02	2	Claus Jørgensen	
2003	3	Claus Gärtner	Blev i sommerpausen afløst af Brian C. og Bjarne V.
2004-06	3 & 2 & 2	Johnny Larsen	
2007-11	2 & 1 & 2	Brian Christiansen	Første gang i serie 1
2012-	3	Søren Andersen	Juni 2012 oprykning til serie 2

De stribe i guldalderen *af Terese Otte*

I de forgangne år siden sidste jubilæumsskrift har de gæve gutter på fodboldbanerne måtte erkende at de måtte dele grønsværen med et hold sort-hvid stribe inklusiv attributter. Følgende skriv omhandler således forfatterens beretning om de forgangne 10 år som Dame Senior i IK Frem Fodbold, hvor kvindefodbolden har blomstret i det midthimmerlandske.

I tidernes morgen, mere præcist år 2003, iførte jeg mig for første gang det svært klædelige postkasserøde træningsoutfit, som dame senior traditionen tro havde arvet fra herrer senior. Som nyoprykket dame junior fra en svunden årgang var det hårdt kost at komme ud at spille med "de gamle", men ikke desto mindre blev det startskuddet til masser af sejrige opture på grønsværen de efterfølgende år. Tiderne med Ikast-cup, "Jeg drikker også økologisk mælk"-trøjer og sleepovers i Stensbohallen var ovre og erstattet af (mere) seriøs fodbold.

Solid placeret i serie 2 og med et par kig i serie 1 var det mest hyggebald og strikkeklub over damemes ry i "Sulle" tilbage i det glade FF-tider (Før Finanskrisen, red.). Det skulle dog hurtigt vise sig at ændre sig eftersom Damerne revitaliserede sig og satte kursen mod opvisningsbanen. Uden at forklejne fordums tiders trænere, så viste det sig at være en ualmindeligt godt idé at headhunte den farverige og fodboldenergiske Bente Jepsen i 2005. Med masser af gejst, smittende glæde og vindermentalitet sparkede Bente for alvor noget gåpåmod og stolthed i de zebrastribe, hvilket allerede i 2006 resulterede i en succesfuld oprykning til serie 1. Som billederne antyder; fik vi endda æren af at få vores egne damefaconsyede trøjer i stedet for de aflagte fra herrerne, og prægtige holdledere i form af Mia Toft og senere Bent Sondrup. Selvhøjtideligheden var dog ikke større end vores målkvinder til stadighed foretrak yndige jordnære positioner ved fotograferingen.

Med kurs op i rækkerne betød det også at vi kunne målrette både intern talentudvikling og headhunting i omegnsklubberne. Med et tillukkende socialt miljø, åbenhed og uovertruffen team spirit fik vi samlet alle guldkornene op fra klubber som Støvring, Svenstrup, Aars etc. Det betød samtidigt, at dame senior afdelingen voksede til en hidtil ukendt størrelse, og Bente måtte holde styr på ikke færre en "30 kagende høns i hønsegården". Vi dannede to 11-mands hold, og markerede IK Frem som én af de største dame fodbold afdelinger i Himmerland.

Succesen kulminerede i 2007, hvor vi fik blod på tanden til at tage elevatoren ét trin længere op i Jyllandsserien. Champagnepropperne sprang med pragt på vores nu

Oprykning til Jyllandsserien • 2007

Hold: Kristina Kragelund, Terese Otte, Mette Pedersen, Betina Andersen, Sanne Svendsen, Christina Pedersen, Kristine Kjælde, Malene Højfeldt, Laila Jensen, Marianne Langdahl, Louise Jepsen, Malene Blach, Caroline Marcussen, Maria Sondrup, Heidi Hedemann, Anne Kjælde, Tina Holmgaard og Karina Sondrup. Flankeret af holdlederne Mia Toft og Bent Sondrup samt træner Bente Jepsen.

uindtagelige fort i Suldrup, og vi kunne med store smil på læberne synge "vor' plads i Jyllandsserien er go' – pølserne giver herre serie 2". Vi sætter stor pris på det voksende tilskuerantal til vores kampe, hvilket sammen med nydelig halvegsmusik giver en fantastisk stemning og bliver et tilløbsstykke i weekenden. Den store opbakning indenfor og udenfor banen er med til at gøre kvindefodbold til en succes i Suldrup og misundelsen er til at skære i for omegnsklubberne.

De sejrige år på vej op i rækkerne betyder også at det nu er nogle hårde kvindelige nysere vi står overfor på banen, og der skal kæmpes med næb og klør for at bevare sejrstimen. Som enhvert andet fodboldhold er vi sårbare overfor spillerafgang, og da Staden og fjerne verdensdele lokker en række gamle kendinge fra holdet, så betød det også en tur retur i fodboldelevatoren.

Efter 4 gode år med Bente Jepsen ved roret, var det tid til fornyelse på trænerbænken og den karismatiske Tina Boye tog over. Vi konsoliderede os i serie 1, hvor seriøsitet og festivitas får en optimal blanding. Som et dejavu tog vi endnu engang en tur i Jyllandsserien i 2011, dog med knapt så meget glamour.

Vi kan være stolte af dame afdelingen i IK Frem, og der er ingen tvivl om at cocktailen af et stærkt socialt miljø, åbne rammer og karismatiske kvindetrænere har været opskriften på succes. Ovenstående tekst er forfatterens fri fortolkning af dame senior tiden i IK Frem, og kan således indeholde en vis grad af karikatur, sarkasme og indforståethed.

Dynamitpuljen

I 1988 spillede IK Frems førstehold i serie 3, kreds 20. I denne pulje befandt førsteholdene fra Aars, Haverslev og Arden sig også. Sparekassen Himmerland havde filialer i disse 4 byer og tog derfor initiativ til at oprette Dynamitpuljen.

Det skulle forgå på den måde, at når klubberne mødtes indbyrdes i turneringen talte resultatet med i dynamitpuljen. Altså en turnering i turneringen. Pointsystemet i puljen var det såkaldte engelske system, med 3 point for en vunden kamp og 1 point for uafgjort i stedet for det dengang gældende: 2 point for sejr og 1 point for uafgjort. Ud over æren og en pokal var der kr. 2.000 til vinderen + kr. 100 for hvert opnået point. Initiativet var meget opsigtsvækkende, især på grund af de forholdsvis store pengepræmier, og de lokale medier berettede om tiltaget med overskrifter som: "Mange penge på spil i årets lokalbrag", "Fire fodboldhold spiller om penge" og "Dynamitpulje kæmper om 10.000 kr."

Her præsenteres Dynamitpokalen, som de fire klubber rækker ud efter. Fra venstre er det Frank Damborg, Jarl Arden, Bjarne Iversen, Haverslev Idrætsforening, Jens Bak, IK Frem Sønderup/Suldrup, Kaj (Stjerne) Christensen, Aars Idrætsklub og marketingschef Bent Fog Svendsen, Sparekassen Himmerland.

Fodboldklubben i Aars, hvis førstehold normalt ikke lå og rodede nede i serie 3, var storfavoritter til at vinde. Både dynamitpulje og den ordinære pulje (og dermed sikre sig oprykning til serie 2), men de kunne ikke hamle op med Pylles unge hold fra IK Frem, der tog begge førstepladser i suveræn stil.

Sportslige opture *af Jørn Otte*

Klubbens formand begyndte sin aktive karriere i begyndelsen af 60-erne, og har senere fungeret både som træner og leder. Derved dækker han ca. halvdelen af IK Frem's historie, og fortæller her om et par af hans sportslige op- og nedture.

LANDSMESTRE: IK FREM har haft stolte traditioner indenfor indendørs fodbold. I 1972 kvalificerede klubbens ynglingehold sig til landsmesterskaberne i Fuglsø-centret på Mols. Holdet spillede sig frem til finalen, bl.a. efter en sejr over ærkerivalerne fra Ulbjerg. I finalen mødte vi et hold fra Sønderjylland. Efter en fantastisk koncentreret indsats, hvor holdet ikke lavede én eneste fodfejl, vandt vi med de usædvanlige cifre -

for en indendørs fodboldkamp - 2 - 0. Holdet kunne dermed, som klubbens første og indtil videre også eneste hold, notere sig at have vundet et landsmesterskab.

Ved hjemkomsten blev mesterskabet bl.a. fejret ved et arrangement i Støvringhallen, hvor der blev afviklet et stort indendørs fodboldstævne.

Forrest: Kaj Kragelund og Vagn Hansen, Bagerst: Erik Sondrup, Jørn Otte, Gert Knudsen.

JYSK/FYNSK MESTERSKAB FOR MINIPUT 2001 blev IK FREM's miniput drenge mestre. I DGI Himmerlands inddefodboldturnering kvalificerede de sig til at deltage i Jysk/Fynsk-mesterskabsstævne for miniput B.

Stævnet blev afviklet i Løgumkloster. Den lange tur derved krævede ekstra ressourcer af både drenge og træner: Drengene blev trakteret med både nymalket mælk og rugbrødsadder af træneren på turen. Vistnok også rundstykker i en pause ved Ejer Bavnehøj.

Velankommet til Løgumkloster foregik opvarmningen udendørs på parkeringspladsen. Den lange køretur skulle rystes af kroppen. Den nymalkede mælk og den friske vestenvind havde en fantastisk virkning på drengene. De blev suveræne vindere af stævnet. Ubesejret og med maksimum point og dermed Jysk/Fynsk mester.

Hørt i hallen i Løgumkloster mellem en dreng og hans mor: "Hvor ligger Himmerland?". "Det ligger ved Skagen", svarede moderen. Efter finalen fik hun dog revideret sin opfattelse af, hvor Himmerland er placeret på landkortet!

Sportslige nedture af Jørn Otte

Sammen med flere jævnaldrende klassekammerater startede jeg med at spille fodbold i IK FREM, da jeg var 6-7 år. Vi spillede i drenge B rækker, der omfattede årgangene fra 6 – 12 år. Da det var inden, at 7-mands fodbold blev indført, blev kampene spillet på en almindelig 11-mands bane, så det var en temmelig stor bane for små fodboldben. Dengang var det ikke skik at forældre eller træner/holdleder var med til kamp, i hvert fald ikke på udebane, så vi havde bustransport.

Henry Ford kørte os i sit folkevognsrugbrød; og vi betalte 1 kr. pr. gang. Som trøst lovede Henry os 1 kroners is - hvis vi vandt. Det var der nu ikke den store risiko ved, for det lykkedes ikke at vinde en eneste kamp i den første sæson, vi spillede. Det hjalp ikke engang at hele holdet efterhånden havde fået sort-hvidstribede trøjer; som vi selv måtte købe. Vi tabte samtlige kampe med en samlet målscore på 5-264!! Jeg husker bl.a. at vi spillede mod Ravnkilde, som havde en stor dreng med, som kunne løbe fra os alle. Og det gjorde han mange gange: Vi tabte 30 – 0. I en anden kamp, hvor vi skulle spille i Korup, var vi kun 10 spillere. Dengang var det ikke tilladt med udskiftningsspillere, så da Korup var 12 spillere, lånte vi en af dem. Det var vist ikke én af de bedste, for vi tabte 12- 0. Trods de mange og store nederlag havde vi en tro på at næste kamp vandt vi nok: Nej, så tabte vi kun 16 -1!

De mange bank hærkede os imidlertid, så da vi blev ligeså store som vores modstandere, var det os der delte øretæver ud. Vi var en rigtig god årgang, og blev ofte kredsvindere.

Bagerst fra venstre: Egon Christiansen, Vagn Secher, Jens Bak, Vagn Hansen, Jørgen Møller. Midt: Bent Black Poulsen, Jørn Otte, Kaj Kragelund. Forrest: Karsten Jensen, Gert Knudsen, Nils Testrup

Hvor skal vi hen - FREM - eller tilbage? *af Ole Olsen*

En lille betragtning fra en "gammel ræv"

Tiderne skifter: Vi lever i en tid, hvor alt er under udvikling og forandring. I "gamle dage" mødtes man og var sammen i foreninger af mange slags. Især måske idræts og gymnastik foreninger. Det vrimlede med unge mennesker.

Sådan var det også i IK Frem da jeg satte mine, lidt korte, ben i klubben for 25 år siden. Drengene og pigerne og voksne i alle aldre spillede fodbold. Masser af fodbold – nærmest alle ugens dage. 8 – 9 måneder om året. Og når der ikke blev spillet bold, lavede vi også ofte noget sammen. Vi var sammen sammen. Vi hyggede os. Det sociale liv og de sociale værdier var i højsædet. Mange havde ekstra overskud og tid til at hjælpe til hvor der var brug for det. Det var væsentlig lettere at finde trænere og holdledere til ungdomsholdene. Vi skulle bruge i omegnen af 40 frivillige hjælpere hvert år. Og når nu far, eller mor, alligevel fulgte med i deres håbefulde barns fodboldmæssige meriter, ja, så kunne de da også godt lige give en hånd med.

Det var sådan jeg kom med i arbejdet i IK Frem.

2012. Den teknologiske udvikling tordner af sted, og påvirker i den grad de sociale værdier. Nu er vi sammen med hinanden på helt nye og anderledes måder. Sms, mail, facebook, twitter og andre elektroniske medier. Det er den måde ungdommen anno 2012, ofte er sammen på. Socialt samvær – gemt bag hver sin skærm. Mon de kan mærke hinanden på samme måde, som hvis de sad og snakkede sammen og hyggede sig over en sodavand – eller en øl? Undersøgelser viser, at de unge ikke længere udpræget er til hold sport. Det handler om en selv. Så nu er det for de flestes vedkommende løb, fitness og andre enkeltmands aktiviteter der er på programmet.

Og det mærkes rundt om i idrætsklubberne. Vi ser det også i fodboldafdelingen i IK Frem. Så for at sikre de unge der fortsat gerne vil spille fodbold muligheden, har vi nu igennem snart en del år indgået i et samarbejde med nogle af naboklubberne. Kaldet FC Midthimmerland. På senior niveau stiller vi stadig med vores egne hold. 3 herrer og 1 damehold. Men også her kommer det måske til at knibe. Udover at flere søger over i enkeltmands sporten, skal de unge jo have sig en uddannelse, ofte med fraflytning fra området til følge. Så hvis jeg forsøger at se bare lidt ud i fremtiden, ser det måske heller ikke for lyst ud i IK Frem.

Skal vi have bare en lille chance for, at stoppe denne tendens i fremtiden, tror jeg vi som ledere skal se bagud. Stoppe op – sætte farten lidt ned, og forsøge at finde tilbage til nogle af de "gamle" sociale værdier. Dermed ikke sagt, at det skal være som i "gamle dage".

Jeg er af den overbevisning, at det ene ikke udelukker det andet. Altså nye tider – gamle dyder – hånd i hånd.

Der venter os ledere en stor, udfordrende, men i den grad også spændende opgave i forsøget på at "FÅ BØTTENVENDT!"
Så hvor skal vi hen – FREM – eller tilbage?

Glimt fra børne fodbold i IK Frem

HÅNDBOLD

Et tilbageblik i håndbolden *af Susanne Klitgaard*

Midt i 1960'erne, da jeg begyndte at spille håndbold, var det alene sommerhåndbold vi dyrkede. Banen var placeret hvor Sportsvænget er i dag.

Vi var en flok tøse på 8 -10 år, og vi spillede i VGI turneringen. Efter et par år kom der pludselig en mærkelig mand med strithår og kasket cyklende fra Støvring. For det ikke skal være løgn, var han tillige "København". Det var Arne Fischmann også kaldet "Fido". På hans tur fra Støvring, gjorde han først pitstop nede i Hjedsbækskoven, hos Else og Alf Bach. Lidt senere droppede han ind hos os, til en kop kaffe og en håndmad. Det var for at hverve nye håndboldspillere, da han vidste at både Bente og jeg havde små søstre, så Kirsten og Merete blev slæbt med allerede i 5 -6 års alderen. Arnes ankomst til IK FREMs håndboldafdeling affødte en stormende fremgang. Han fik startet hold op i alle pigerækker, ja selv vores mødre begyndte at spille oldgirls håndbold.

Vi begyndte sågar at træne om vinteren, først i Terndrup og senere i Støvring, inden vi selv fik etableret håndboldspil i Stensbohallen i 1976.

Arne havde i mellemtiden skiftet cyklen ud med en knallert. Senere blev det en sort folkevognsbobbel, der vidnede om Fidos tilstedeværelse.

I de år - og senere hen - vandt vi en hel del Himmerlands og kommunemesterskaber. Kronen på værket blev sat i København i 1976-77.

En henrykt Fido kunne se sine piger blive damejunior Danmarks mestre inden for DAI. Igen med nogle af hans først-opfundne piger, så som Kirsten Bach, Merete Klitgaard og Margit Nielsen. Da var han stolt!

To år senere blev de selv samme piger nr. 2 ved DM for ynglinge, og i de år var de også på en del udvalgte hold. Det var glørværdige tider.

Vi har gennem årene, haft nogle rigtig gode hold. Kimen af Fidus arbejde tog fart. I 80/81 hed vi serie 3. Et par år senere serie 2, og i

87/88 serie 1. Vi har gennem årene, haft nogle rigtigt gode hold. Kimen af Fidos arbejde tog fart. I 80/81 hed vi serie 3. Et par år senere serie 2, og i 87/88 serie 1. Højdepunktet blev oprykningen til Jyllandsserien i 1993/94, stadig med Fidos piger på holdet!

Oprykning til Jyllandsserien. Bagerst fra venstre: Træner Niels Lindholm, Rita Bak, Kirsten Bach Danielsen, Lene Valsted, Susanne Klitgaard, Margit Nielsen, Bente Bendix. Forrest: Mona Winther, Bente Nøhr, Merete Klitgaard, Hanne Nørgaard, Gitte Nielsen, Pia Asp.

Selv om Arne Fischmann forlod IK Frem Sønderup/Suldrup sidst i 70'erne, så glemte han os aldrig. Når vi stødte på ham rundt omkring i de nordjyske haller, blev vi altid præsenteret/omtalt som "Mine piger".

Selv om Arne nu er død, glemmer vi ham aldrig! Han brændte 100 pct for håndbolden, og var i sagens natur en ildsjæl, der fik sat eftertrykkelige spor i IK FREM. Han, og hans tro væbner Alf Bach, har stor andel i klubbens mange sportslige højdepunkter. Jeg ser det stadig som grundlaget for den gode og velfungerende håndboldafdeling, vi har i dag.

Jeg vil slutte med at ønske IK FREM tillykke med 100 års jubilæet.

Håndbold - et nutidsblik *af Lisbeth Tved Linde*

Med landsholdenes præstationer i både EM, VM og OL har flere og flere fået øjnene op for håndboldens charme, muligheder og finesser. Det er blevet sejt at gå til håndbold. Ikke mindst på grund af stortalenterne Anja Andersen og Mikkel Hansen. I stedet for at kikke tilbage på håndboldens udvikling i IK Frem, vil læseren i denne artikel kunne se, hvordan en helt almindelig sæson i 2011/2012 så ud.

Sporten

Selv om IK Frem er en forholdsvis lille håndboldklub, er vi lige nok til at have ingen eller 1-2 hold på hhv. pige- og drengesiden pr. 2 årgange. Sportsligt klarer vi os godt, set i lyset af den spillermasse vi har:

Pt. har vi ét U6/U8 hold, ét U10 drengehold, ingen U10 pigehold, to U12 pigehold, ét U14 pigehold, og ét U16 drengehold. I seniorafdelingen er der 2 damehold i hhv. Serie 2 og 3, og ét herrehold som spiller i Serie 3.

Og som det ser ud lige nu, håber vi at vi i næste sæson kan tilføje et U18 drengehold. Et nyt samarbejde med Års Håndboldklub, tegner godt. Nogle af Frem's spillere træner og spiller både i Års og i IK Frem. Og der er afholdt trænerseminar, hvor trænere fra Års kom og gav både viden og erfaringer videre til IK Frem's håndboldtrænere. Dette er den gode form for samarbejde, som vi kunne ønske os mere af fremover:

Arrangementer

For indeværende har vi ikke gået efter at tegne sponsorater med private virksomheder. Finanskrisen har medført en naturlig begrænsning på denne mulighed. Det er afdelingens håb, at vi fremover kan få mulighed for at tage det værktøj i brug igen, eventuelt under helt andre former:

Håndboldafdelingen har i stedet afholdt forskellige arrangementer eller stillet med mandskab til ex:

PUMA Cup – her har vi i mange år assisteret med tidtagerbemanding

Sct. Hans – det er efterhånden blevet en tradition at Håndboldafdelingen forestår forplejningen til Sct. Hans festen .

Nibe Festival – her tjener vi virkelig gode penge. Men det er også hårdt arbejde. Mindst 15 stærke mænd afsætter 2 dage til at sætte scene op og pille den ned efterfølgende.

Julefrokost – I år meldte Vennerne ud, at de ikke ønskede at afholde Julefrokost i Suldrup længere. Efter at have stukket en finger i jorden, besluttede vi os for at overtage arrangementet. Op imod 100 deltagere havde en rigtig hyggelig julefrokost.

Pigefrokost blev også, som noget nyt, afholdt af Håndboldafdelingen. Det blev en ægte 80'er fest med blå øjenskygge i lange baner. I 30 piger i alle aldre sørgede for en kanon aften.

Lions Club **årskalender** – hvor et par hold stemmer dørklokker og sælger kalendere. Endelig fik Håndbold afdelingen foræret flere tons salt, som vi gennem vinteren har solgt noget af. Desværre var vinteren i år ikke særlig hård, hvilket også kunne ses af salget. Men vi sætter næsen op efter mere vinter i den kommende sæson!

Aalborg Håndbolds besøg blev årets begivenhed i Håndboldafdelingen. Glæden var stor, da vi blev kontaktet af Aalborg Håndbold, som tilbød os en træningskamp her! Det var Viborg HK vs Aalborg Håndbold. Og selvfølgelig ville IK Frem gerne lægge hus til. Alle trænere og ledere gav en ekstra hånd med, og det blev et kanon-arrangement, hvor der var 200 tilskuere i hallen mod betaling. Alle blev mødt af flagallé, solen skinnede og Stensbohallen var en perfekt kulisse for kampen. Stig – Halinspektøren, var dog lidt bekymret for gulvet, men det holdt også. Efter kampen var der autograf-jagt. Selv om det ikke var Aalborg Håndbold Anja Andersen var bisidder hos, så blev hun det helt store trækplaster. Derefter var der fælles spisning i Cafeteriaet, hvor en flok dygtige kokke havde lavet den mest lækre sportsbuffet.

Håndboldafdelingen fik stor ros for arrangementet – og traktementet også. Så mon ikke de kommer igen. For selv om IK Frem er en mindre klub, så har vi bevist, at vi godt kan løfte større arrangementer.

Socialt

Sidste år gik turen igen til Sverige med ungdomsafdelingen. Og igen blev det en stor succes. Det er helt tydeligt at børnene, store som små, glæder sig rigtig meget til denne tur. Og sikke en fornøjelse det er at arrangere turen for børnene, når resultatet er så mange glade og fornøjelige børn. Og det er lige meget om man er 10 eller 16 år. En af ressourcepersonerne bag planlægning af turen – Pia Asp – fortæller mere herom andetsteds i bogen. IK Frem's håndboldafdeling får jævnligt billetter til Aalborg Håndbolds hjemmekampe. Det er virkelig en oplevelse, når U10 holdene én gang om året får lov til at løbe ind sammen med spillerne ved kampstart. Det er altså STORT for de små

poder at holde "verdensstjerne" i hånden. Alle ungdomsspillere fik først i det nye år tilbudt billetter af vores hovedsponsor til kampen mellem Aalborg DH og Viborg HK. Det blev en god tur, hvor vi også fik reklameret lidt for vores klub, idet alle spillerne havde deres spillertrøjer på.

Kommunikation

IK Frem har fået ny hjemmeside. Her kan der næsten altid læses om de kommende hjemmekampe i hallen. Nu er der også kommet en ny feature på, således at omtalen også let kan deles på de sociale medier, herunder Facebook.

De sociale medier bør i det hele taget ikke underkendes. De unge mennesker danner hurtigt netværk på nettet. Men fortsat gælder det, at de virkelige venskaber, altså "face-to-face" opstår i idrætsklubben.

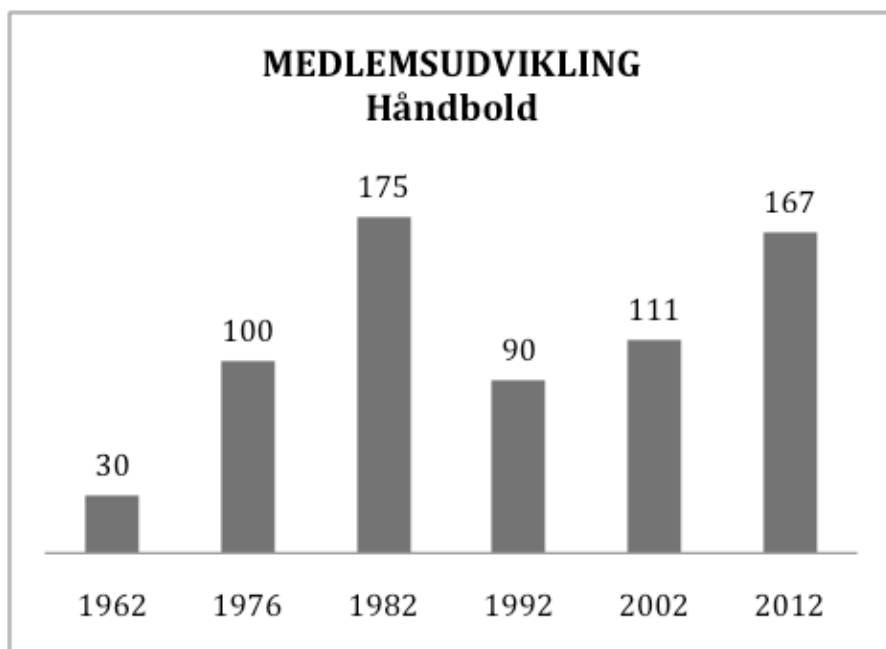
Ovenstående giver et godt indblik i hvad en håndboldafdeling befatter sig med anno 2012.

Hvad byder fremtiden?

Lige nu pågår der en diskussion om fleksibel træning. At man skal kunne træne, når det passer én. Hvordan går det så med håndbolden som holdsport? Håndbold er og bliver en holdsport og dermed en social sport. Dette er en lige så vigtig ingrediens i sporten som bolden er. Holdet er ikke bedre end det svageste led i kæden. Derfor har IK Frem håndbold i årevis haft så stor fokus på de sociale elementer af sporten og lavet arrangementer, som styrker den sociale sammenhængskraft i klubben.

Den fortsatte økonomiske udfordring i afdelingen har vi forsøgt at være på forkant med. Dels ved at sprede aktiviteterne, og dels ved at såvel spillere som forældre lægger ressourcer i klubben, frem for kontingentforhøjelser. Fremtiden må vise, om vi ser rigtigt med vores strategi.

Udenlandstur med IK Frem Håndbold *af Pia Asp*

I 2006 blev det besluttet i IK Frem's håndboldsafdeling, at der skulle arrangeres en udenlandstur som afslutning på sæsonen. Tilbuddet blev givet til alle ungdomsspillerne. Dvs. spillere fra U10 til U16. Det var et tilbud, der blev grebet med kyshånd fra dag 1.

Traditionen har allerede bidt sig fast. Det er hidtil blevet til to stævner i Norge, og fire i Sverige.

Det sociale fællesskab/trivsel er af stor betydning for afdelingen og de unge, hvilket det store fremmøde klart vidner om!

Tilslutningen til udlandsstævnerne har været på mellem 70 og 85 spillere hvert år. Med andre ord, en tilslutning på ca. 95 pct.

Det sportslige er selvfølgelig også i højsædet, og har bl.a. udmøntet sig i en guldmedalje til U10 pigerne i 2009.

De glade billeder vidner om, at det er et tiltag, der vækker stor tilfredshed og et fantastisk fællesskab.

BADMINTON

Når den nyere historie om badminton i IK Frem skrives, kan vi ikke dy os for, endnu engang, at grave ”den gamle” historie frem igen. En historie som satte den lille landsbyklub på landkortet – i hvert fald det nordjyske!

Ifølge de gamle protokoller blev badminton en afdeling under Frem på et møde den 24. januar 1957. Her var der enighed om oprette en underafdeling under IK Frem samt ”*købe et nyt net og lave spilleplan*”. Allerede til sæsonen 57/58 blev der tilmeldt et seniorhold i serie 5. Med dette hold fulgte nu en sportslig glansperiode der er gået over i historien. Sejrsrækken kulminerede med oprykning til jyllandsserien i 1970. Her formåede holdet at fastholde sin position de næste 8 år.

Hovedarkitekten både inden- og udenfor banen, var Børge Johansen. Han var foregangsmand i stiftelsen af badmintonafdelingen under IK Frem. Han sad i udvalget i 27 år uden pause – frem til 1984. Efter den tid helligede han sig træner- og instruktørgerning. Knud Quist, som var med på holdet i glansperioden, flyttede 30 år senere tilbage til Suldrup og startede ældrebadminton op. (se separat artikel)

I 1975 blev Stensbohallen indviet, og dermed starten på en ny epoke for badmintonafdelingen. Skolen begyndte at bruge hallen i idræstimerne, hvor den lille gymnastiksal blev for trang. Interessen for badminton steg, og Hr. og fru Jensen kunne få sin ugentlige times god motion i hallen.

Nu bestod IK Frem's badmintonafdeling af et jyllandsseriehold samt nogle børne- og motionshold.

”Efter 20 år på toppen begyndte det at knibe for det sammentømrede førstehold. Nogle stoppede og afløserne var ikke helt klar – endnu da. En stribe nedrykninger fulgte, men medlemstallet steg.”

Vagn Hansen fortæller om næste ”epoke”:

”Jeg kom med i badmintonudvalget i 1984, sammen med Erik Hansen, Mogens Bundgård og ”maler Jørgen”. I 1985 havde vi et serie 4 hold, et 4-mands hold i VGI, 18-20 ungdomsspillere og over 100 motionister.

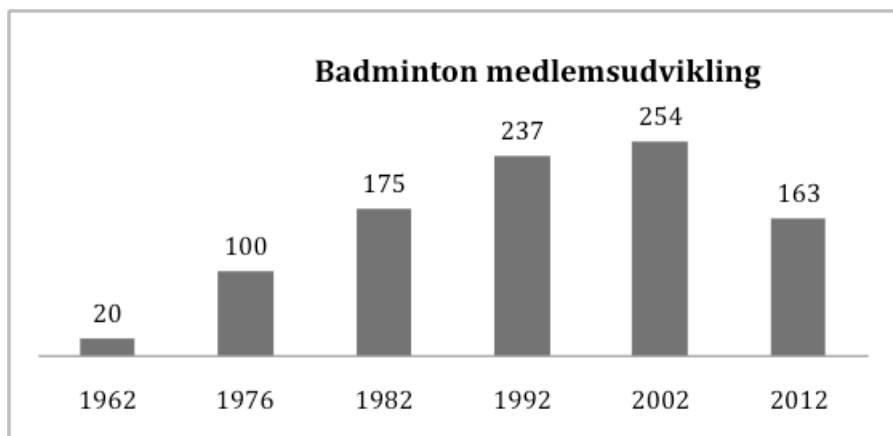
Vi startede kurser op for ungdomstrænere, ansatte afdelingens første betalte seniortræner (Ole Jensen) og prøvede i det hele taget at styrke både seniorer, ungdom og bredden. Samt vægte det sociale fællesskab for alle, eksempelvis gennem stævner, arrangementer og fester!

Et hold bestående af helt unge og et par garvede spillere, spillede sig op i serie 3. Næste geled stod klar: Midt i 90-erne var bredden i afdelingen på sit højeste. Her havde vi hold i i alle serierækker: Serie 1, 2, 3, 4 og 5, samt 4 stk. "4mk-hold" og et old hold. Omkring 60 ungdomsspillere og fuldt hus i motionsrækken. Vi var nået op på over 250 medlemmer.

I DDGU's stævner var vi også godt repræsenteret med både spillere og ledere. Vi deltog i en række afsluttende mesterskaber i Fuglsø-centret på Djursland og senere i DGI's hovedcenter i Vingsted, ved Vejle.

De mange ture til stævnerne og en god aktivitet på hjemmebanen, betød at vi havde et godt socialt fællesskab i badmintonafdelingen. Ofte hyggede vi os i hallen til hen mod midnat på en almindelig træningsaften.

Økonomien har vi altid bokset meget med i badmintonafdelingen. Relativt store udgifter til halleje, turneringer, stævner og bolde er svært at få dækket ind via kontingent. Så vi var hele tiden på udkig efter nye måder at lave penge på: **JULESTÆVNET** blev en god fast tradition gennem flere år, som tiltrak mange udefra. Der blev spillet uafbrudt fra kl. 8 morgen til langt ud på aftenen. "Det var både sjovt og hårdt, og sikkert også ganske sundt. Og gav en god skilling i kassen! **HANDICAPSTÆVNET** et klubarrangement, hvor alle spillede mod alle uanset styrke. Den svage part blev tildelt point på forhånd. Det gav nogle lidt spøjse kampe, men et ganske interessant forsøg! Derudover blev der arrangeret **KLUBMESTERSKABER** og **BADMINTONSKOLER**, mv.

Badminton i nyere tid *af Anders Bak*

"Da jeg selv begyndte at spille badminton, er mit første minde, at jeg startede med at skulle forsøge at ramme en badmintonbold, der var fastgjort på en snor som hang ned fra loftet. En opfindelse som Børge Johansen havde gjort sig, da det var lettere for os helt nye at ramme bolden på denne måde.

Efterhånden lærte vi at ramme bolden og begyndte at spille med hinanden. Det gav lyst til mere, både i form af turneringskampe, hvor vi dystede mod andre klubber, og stævner, hvor vi dystede på egen hånd mod andre spillere fra andre klubber. Der blev lagt et stort arbejde i at få os unge spillere ud til stævner fra både trænere og badmintonudvalgets side. Det var spændende hele tiden at møde andre unge spillere fra de andre klubber. At blive udfordret på det sportslige plan, samtidig med at vi etablerede nye venskaber på tværs af klubberne, var for mig, stævnernes varemærke.

Jeg er sikker på, at det store arbejde der blev lagt i at få os unge ud til stævner har haft en afgørende effekt på, at vi i dag stadig har senior badminton i IK FREM. Langt de fleste af dem som spiller senior badminton i dag, er spillere, der meget ofte var ude til stævner som ungdomsspillere.

I 90'erne var der utrolig stor tilslutning til senior badminton i IK FREM. Jeg nåede også lige præcis at få debut i en senior holdkamp, inden næsten samtlige seniorbadmintonspillere forsvandt fra IK FREM.

I sæsonen 2000/2001 var der 4 senior hold: serie 1, serie 2, serie 3 og serie 4 hold. I den følgende sæson blev vi reduceret til et enkelt serie 4 hold. Heldigvis var den lille flok spillere, der var tilbage, opsat på at holde liv i senior afdelingen. Allerede i sæsonen 03/04 rykkede holdet op i serie 3 og året efter rykkede vi op i serie 2. Serie 2 viste sig at være et passende niveau, hvor holdet præsterede jævnt indtil sæsonen 2008/2009. Nu hed vi serie 1, som dog viste sig at være over det niveau vi kunne klare. Det blev ikke til en eneste sejr i denne sæson. Ny nedrykning til serie 2. Samme forløb udspillede sig i den følgende sæson, hvor vi kunne konstatere at vi var for stærke til serie 2. Nu formåede vi at bide os fast i serie 1, hvor den seneste sæson blev afsluttet på en flot 5. plads.

De seneste år har der heldigvis været en fremgang i antallet af seniorspillere, og vi råder nu over to hold, i form af et herre senior b hold og så vores serie 1/2 hold.

Dog har træningsindsatsen ikke være alt for prægende. Den vigende træningsindsats har resulteret i, at der i den kommende sæson kun er afsat en enkelt træningsaften for seniorspillerne. Det skulle helst resultere i, at vi får én god ugentlig træningsaften i stedet for to halvdårlige.

Ungdomsafdelingen i IK FREM har altid været stor. Mange hold og mange unge spillere til træning. Fra jeg selv startede og frem til jeg blev seniorspiller; var træningen delt op i U9-U11-U13-U15-U17 med minimum 40-50 spillere.

På et vist tidspunkt kulminerede vi med godt 100 spillere. Fra dengang og til nu har der desværre været en rigtig stor medlemsnedgang i ungdomsspillere. Vi har sågar har været nede under 10 spillere i hele ungdomsafdelingen.

Udviklingen går heldigvis i den rigtige retning igen. I sidste sæson havde vi 12-14 ungdomsspillere, og de er begyndt at efterlyse at komme ud til stævner. Jeg håber, at de også får nogle gode oplevelser ved disse stævner. På samme måde som jeg selv og mange af mine nuværende holdkammerater fik. På den måde kan vi få nogle seniorspillere til at tage over fremadrettet, så vi undgår at ramme ind i samme generationsskifteproblemer, som vi har oplevet i klubben tidligere.

Ældrebadminton *af Knud Winther Qvist*

I takt med, at gruppen på 60+ er blevet mere aktive, og har mere fokus på at røre sig, opstod ideen med at oprette Ældrebadminton.

Det er ligegyldigt, om man har spillet badminton tidligere. Ideen var og er, at alle kan deltage i fællesskabet uden erfaring. Altså er motion, fællesskabet og de sociale relationer det der er bærende.

Jeg havde på et tidligere tidspunkt startet ældrebadminton op i Klokkeholm, hvor konceptet trives i bedste velgående den dag i dag. Efter godt og vel 50 års fravær, vendte jeg tilbage til Suldrup sammen med min hustru i 2007. I mine unge år dyrkede jeg meget sport, og havde meget at takke IK Frem for, i forbindelse med min udvikling indenfor fodbold, håndbold og badminton. Det at kunne bidrage den anden vej, efter mange års fravær, er en god fornemmelse. Relationerne til Suldrup fortsatte dog gennem årene, og var en væsentlig årsag til min tilbagevenden. I øvrigt spillede jeg i 1970'erne sammen med Inga Johansen. Vi kronede vores sammenspil med at vinde landsmesterskabet.

I januar 2010, startede ældrebadminton op i IK Frem regi. Vi mønstrede 38 engagerede ketcher svingere. Interessant var det, at vi modtog en del spillere fra nabobyer som Sønderup, Haverslev, Helligum, Sørup, Hjed, Bislev og Halkær. Nogle med ketcher, andre uden, men med mod på at deltage, hvilket var det vigtigste. Efter at have startet med at blande spillerne, blev vi hurtigt klar over, det hensigtsmæssige i, at mere jævnbyrdige spiller sammen.

Efter et kvarter i en opstilling, byttes der såvel partner som modspillere. På den måde, undgås klikedannelse, og alle er spændte på, hvem de nu skal møde. Desværre er jeg ikke aktiv deltager længere af helbredsmæssige årsager. Til gengæld betyder det, at jeg kan styre begivenhedernes gang, som jeg har forberedt i forvejen, således vi undgår tidsspilde, i de halvanden time vi har til rådighed i hallen. Det hænder jo også at der skal gives et god råd her og der.

Vi tæller i øjeblikket 32 deltagere. Nogle bliver trætte af spillet, andre holder på grund af dårligt helbred. Men nye kommer hele tiden til.

Efter spillet mødes vi i cafeteriaet. Så har Stig kaffen klar. Her er alt i spil. Lige fra badminton til verdenssituationen. Det sociale samvær er en væsentlig faktor for sammenholdet og den generelle trivsel.

Flere gange årligt afholdes der stævner. Her deltager også spillere, der tidligere har været danske mestre, og dermed har rangeret højt oppe i rækkerne. Da der spilles i fire rækker, kan alle have glæde af spillet uanset erfaring. Senest var vi repræsenteret af hele 18 spillere i Hjørring, hvor vi klarede os helt udmærket.

Afsættet har været rigtigt godt, og det var været dejligt at se motionisterne udvikle sig stille og roligt. Det giver en stor tro på, at ældrebadminton fortsat vil udvikle sig, og vokse sig større og stærkere fremover.

GYMNASTIK

Gymnastikkens udvikling *af Hanne Ørsnæs*

I 1959 blev gymnastik en del af IK Frem. Indtil da havde Suldrup/Sønderup haft en selvstændig gymnastikforening, hvor størstedelen af aktiviteterne foregik i Sønderup. Interessen for gymnastik var meget svingende. I anledning af IK Frem's 75 års jubilæum, blev der i 1987 afholdt gymnastikopvisning i Stensbohallen i Suldrup for første gang. Til denne opvisning kunne gymnastikafdelingen præsentere hele syv hold.

Fra 1987 og de følgende år blev gymnastikken interessant for flere og flere børn, unge og voksne. Allerede i 1989 startede gymnastiksæsonen med 10 hold, de fleste i Stensbohallen. Der var etableret et ekstra springhold, så spring nu var en mulighed fra 2. til 7. klasse. Der var hele 3 damehold, hvorimod det herrehold, som længe havde været efterlyst, måtte aflyses på grund af manglende tilslutning.

Op gennem 1990-erne fik springgymnastikken fat i mange børn og unge i Suldrup og Sønderup. I 1992 startede 3 springhold for børn, og i 1995 etableredes yderligere et springhold for voksne. Dette hold udviklede sig til at være et hold hvor deltagerne også kunne spille hockey og volley, og forblev en aktiv del af gymnastikafdelingen helt frem til 2007-2008, hvor volley efterhånden var blevet hovedaktiviteten. Træner Poul Møller var igennem mange år en af de bærende kræfter omkring springgymnastikken i Suldrup.

I 1990'erne var der også stor aktivitet indenfor andre gymnastikformer: Spilopperne, Græsrodderne og Tarzanbanden gjorde stor lykke, ligesom der var god tilslutning til aerobic for både børn og voksne.

Flere af de børn, der deltog på holdene som aktive gymnaster i 1990'erne, var selv med til at videreføre holdene som hjælpetrænere og trænere i det nye årtusinde. I 2003 og de næste par år begyndte en del af de unge trænere at forlade Suldrup. Det betød, at det blev sværere at finde instruktører til specielt de store spring- og rytmehold. Heldigvis trådte nye, friske kræfter til, og mange børn hyggede sig som Turbopiger, Gogo-piger eller Rytme-piger, deltog i Rope-skiping eller gik til springgymnastik. Et par år var der også et børnehold med mavedans. Volleyholdet havde stadig over 20 deltagere hvert år. De voksne kunne desuden træne mave-baller-lår i både Suldrup og Sønderup.

For rigtig mange børn er det første møde med IK Frem stadig gymnastikken. De fleste hold henvender sig i dag til børn op til ca. 10 år. De sidste 4-5 år har der desværre ikke været trænere til at oprette hold for større børn og unge.

Ud over den almindelige dagligdag i hallen og gymnastiksalen, har der gennem de sidste 25 år været mulighed for at deltage i rigtig mange aktiviteter, hvor gymnasterne fra IK Frem kunne møde gymnaster fra andre dele af Himmerland. Børnetræf og forårsstævne i Farsø og en årlig tur til Valsgård er noget mange af gymnasterne husker med glæde. Gennem flere år havde Suldrup flere gymnaster med på DGI Himmerlands Juniorhold. De årligt tilbagevendende gymnastikopvisninger har gang på gang sat publikumsrekord. Det har vakt glæde at se IK Frem's egne hold vise hvad de har lært. De flotte gæstehold fra forskellige efterskoler eller DGI-hold har desuden givet god inspiration og noget at se op til, og efterstræbe.

I de senere år har der været flest børn der har dyrket gymnastik. Størstedelen er børnehalebørn og yngre. De yngste børn på forældre/barn holdet er kun godt 1 år gamle. Der har været hold for børn op til ca. 2. kl., hvor der har været fokus på, leg, rytme og spring. Desuden dansehold for børn fra ca. 1. kl. og opefter.

Zumba har også været udbudt – med stor succes. Mange piger og kvinder har danset og svedt i Sønderup forsamlingshus. Pilates vil også snart være at finde i programmet. Vort længst fungerende hold er motionsholdet i Sønderup. Et hold, der nu har motio-neret i over 10 år i gymnastiksalen i Sønderup. For 100 år siden ville det være svært at forestille sig dansehold, Zumba og Pilates i en gymnastikforening. Der er sket meget indenfor gymnastik, både i forhold til idrætsformer, men også i forhold til de redskaber, vi i dag har til rådighed.

IK Frem's Gymnastikafdeling forsøger hele tiden at være tidssvarende, og udbyde hold, der lever op til det!

TENNIS

Fra Kurt Nielsen til motionstennis *af Erling Trads*

Jeg har valgt at indlede med en lille historisk gennemgang af tilblivelsen for vores dejlige tennisafdeling i IK Frem, med navne som Kurt Nielsen og Torben Ulrich.

Vel nok vores kendteste danske tennisspillere dengang, og især i 1950'erne. Vel, måske har det ikke blot været disse to idrætsfolk, der gav inspiration, da en gruppe interesserede rettede den første tennis henvendelse til IK Frem's hovedbestyrelse, i starten af 1987.

Tidspunktet for ønskets opståen kunne hænge sammen med, at tennissporten op gennem firserne fik et langt mere folkeligt præg og islæt. Tennisanlæg skød op overalt herhjemme. Tennissporten havde fået et godt og solidt tag i danskerne.

Gennem TV blev spillet formidlet på forbilledlig vis. Det var topspillere som McEnroe, Borg, Connors, Lendl, Becker, Navratilova, Evert og Graff, der nåede helt ind i stuerne – og hjerterne - hos os. Fra sidst i 80'erne vil jeg ikke undlade at nævne danske Tine Scheuer-Larsen.

Tanken om at etablere tennis spirer og modnes i IK Frem. Mange tanker blev tænkt, og mange sten vendt. Initiativtagerne lægger fra dag 1 et stort arbejde i at komme rigtigt i gang. Sideløbende med at finde den rigtige placering, og ansøge kommunen, gør arbejdsgruppen/initiativtagerne samtidig en kæmpe indsats for at vække interessen i området.

Flere spillere tager i løbet af vinteren til Løgstør for også at prøve spillet indendørs. I 1988 startes der op i IK Frem – dog uden tennisbane. Først i Stensbohallen og dernæst på skolens asfaltbane. IK Frem's støtteforening yder allerede på dette tidspunkt støtte til indkøb af net til en værdi af 2000 kr.

I et udklip fra Nordjyske 17.06.87 kunne vi læse følgende: "Selv om IK Frem i næste måned fylder 75 år, er der stadig grøde og initiativ i foreningen. Det har resulteret i, at der nu startes en ny tennisafdeling i klubben.

En snes tennisinteresserede var mødt op i Stensbohallens cafeteria, hvor der blev valgt et tennisudvalg med Claus Nielsen som formand, Troels Kristensen som sekretær og Per Koldkjær som kasserer. Dette udvalg vil bl.a. undersøge, hvilket baneunderlag, der

vil være det bedste, ligesom den reelle tennisinteresse i Sønderup og Suldrup undersøges nærmere. Udvalget har allerede fået så mange positive tilkendegivelser, at intet tyder på, at der bliver problemer med at skaffe et tilstrækkeligt antal udøvere til en enkelt bane.

Foreningen har søgt om nyanlæg af bane, og håber at starte udendørs tennis i løbet af det kommende år”.

Helt præcis kommer der en ny afdeling under IK Frem den 12. august 1987. Allerede en måned senere har klubben 52 aktive medlemmer.

I samarbejde med Tennisforbundet bliver der i september sendt ansøgning til kommunen med bl.a. baneplacering, pris m.m. Ansøgningen blev ikke imødekommet, men det blev stillet i udsigt, at ansøgningen muligvis kunne komme på budgettet i 1988.

Tiden går: I februar 1988 meddeler Fritidsnævnet, at der ikke er penge til baner dette år. I IK Frem's referat fra samme måned kan der læses følgende ”Klubben har fået et fantastisk tilbud fra Suldrup Entreprenørforretning. Firmaet fylder 75 år i 1988, og vil gerne markere dette, ved at give en gave til byen. Denne gave vil firmaet give i form af tennisbane nr. 2. IK Frem skal dog stadig fremskaffe 20 % af den samlede anlægssum på kr. 192.700 incl. moms”.

Det giver straks anledning til et nyt brev til kommunen. Herefter kommer der fart over feltet. I oktober 1988 kommer der besked fra kommunen om, at man vil stille udlagt jord til tennisbaner til rådighed i Suldrup. ”De sidste godkendelser fra Støvring kommune er nu på plads. Banerne er afsat d.d. og arbejdet påbegyndes snarest”.

Nu gik det for alvor stærkt, og glæden var stor, da Poul Erik Nielsen, Suldrup Entreprenørforretning klippede snoren til det nye anlæg.

Et egentligt klubhus er det aldrig blevet til. Afdelingens første "klubhus" var en campingvogn vi fik foræret. Den blev ret hurtigt erstattet af den nuværende skurvogn, samt en toiletvogn. I 1993 blev der foretaget en hård tiltrængt indvendig modernisering af skurvognen.

Op gennem 90'erne havde tennisafdelingen sin storhedstid med deltagelse af flere turneringshold. De år vil måske især blive husket for de drabelige kampe, der hvert år blev udkæmpet i forbindelse med klubmesterskaberne. Her var der meget mere på spil, end selve præmierne.

Fra omkring år 2000 og frem til i dag er medlemstallet dalet til et sted mellem 50 og 70 medlemmer. Nu spilles der alene motionstennis inden for de forskellige aldersgrupper. Gennem de seneste par år, er en ny gruppe – 60+ - kommet til. Her bliver der virkelig spillet igennem et par gange om ugen.

Ungdomsspilleres antal, har fundet et leje på 12-14 spillere hvert år. De er i gode hænder. Det er Karen Else og Børge Sørensen, der træner dem. Her er pigerne i over-tal. Effekten skyldes helt sikkert vores nye danske tennisstjerne Caroline Wozniacki.

Takket være en god og sund økonomi gennem årene, samt en altid hjælpende hånd fra medlemmernes side, er det min klare holdning, at det er årsagen til, at tennisporten fortsat trives i IK Frem i dag. Mange steder rundt omkring os er banerne for længst lukket ned på grund af manglende interesse og dårlig økonomi.

Troen, viljen og baggrunden for at etablere tennis i IK Frem var og er rigtig. Om to år kan tennisafdelingen fejre 25 års jubilæum.

Tennisafdelingen ønsker IK Frem et stort tillykke med 100 års jubilæet.

PETANQUE

De første 10 år i petanque's historie *af Kaja Bak*

Petanqueklubbens historie tog sin begyndelse på banen bag den daværende Spar Købmand (nu Brugs). Officielt startede klubben den 9. april 2002, med indvielse af det nye baneanlæg, ved siden af tennisbanerne. Afdelingens formand, Troels Haldrup, kunne byde 38 interesserede velkommen til standerhejsningen.

Det første udvalg under IK Frem, bestod af Troels Haldrup, Arne B. Jensen og Per Nedergaard. Sidstnævnte er fortsat, og har i hele forløbet, været primus motor, siden afdelingen blev etableret for godt 10 år siden.

Medlemsskaren talte i 2002 50 personer, og to hold deltog i DGI's turnering. Samme år arrangerede petanque afdelingen i IK Frem sit første Kommunemesterskab med mottoet KOM, SE OG DELTAG. Underforstået, at det sociale liv bliver vægtet højt.

I marts måned 2004 blev der taget fat på opførsel af petanquehytten med stor entusiasme og arbejdsomhed af medlemmerne.

Rejsegildet blev afholdt den 26. april med øl, vand og pølser, som det sig hør og bør. Medlemstallet var efterhånden kommet op på 58 personer. I forbindelse med byggeriet blev der udvist stor offervilje fra medlemmernes side. Udviklingen tog fart. Ud over en yderligere stigning i medlemstallet, blev turneringsholdene fordoblet.

Banerne bliver flittigt benyttet alle ugens dage med interne turneringer, men også udefra lyder der rosende omtale af det gode sociale idrætsliv i klubben.

Det 1. Klubmesterskab blev afholdt den 29. august 2004. De første klubmestre blev Kamma Johansen og Oskar Poulsen. Samme år blev Else og Søren Nielsen over i købet Kommunemestre.

I maj 2005 deltog Petanqueafdelingen, sammen med Aars Petanque, i en tur til Jaruplund Højskole på et tre dages ophold. Ud over selve spillet, var der arrangeret foredrag og fine udflugter. Turen blev afrundet med en turnering i Harridslev mod tyske modstandere. Her stod det dog klart, at der fortsat er meget at lære ...

I 2006 blev det til hele 7 turneringshold og medlemsskaren voksede til 72. Succesen blev fulgt op med, at nu blev også torsdag aften taget i brug, som træningsaften. Træning

havde hidtil foregået tirsdag og onsdag formiddag. Kommunemesterskabet blev igen afholdt af IK Frem's petanqueafd. Nu var beskedenheden gået af fløjten, og 1. ste pladsen fald i egne rækker. Formand Troels Haldrup afgik efter eget ønske. Han havde dog selv gjort fodarbejdet, og fundet sin afløser. Ny formand blev Alex Bak.

Også i 2007 fastholdes stigningstakten i tilmeldte hold, idet der nu er til meldt 8 turneringshold. Samme år blev baneantallet udvidet til 14. Fem års jubilæet blev fejret i Stenshohallens Cafeteria. Over halvtreds deltagere havde en dejlig aften, hvor der blev festet igennem til den lyse morgen. I forbindelse klubmesterskabet, blev der anskaffet et telt, så alle kunne være samlet "inden døre". Desuden var medlemsskaren blevet stå stor, at hytten/klubhuset blev udvidet til det dobbelte. Igen blev der trukket på stor velvilje fra alle sider, så omkostningerne igen kunne holdes på et minimum. Året efter fastholdtes de 8 turneringshold.

Et nyt tiltag, Rødvinspetanque, fik sin debut. Der blev afholdt Rødvinspetanque den sidste torsdag i måneden, et tiltag der stadig kører med rigtig god succes.

For første gang var klubben vært ved Kommunemesterskabet i det nye Rebild Kom-

mune. Det blev afviklet i september 2009, og vejret var flot, og det samme var tilslutningen. Hen under jul, blev medlemmerne opfordret til at møde op i julekostume til julesammenkomsten. Præmiering af bedst udklædte blev adviseret. Det blev ikke nogen let opgave at få udpeget en vinder. Kreativiteten viste sig også stor udenfor banerne. Apropos banerne, så er der rørende enighed i afdelingen om, at Martin Mølgaards store indsats på og omkring bane anlægget, fortjener stor ros. Hele området fremtræder altid smukt og meget vedligeholdt.

I 2010 er tilslutningen fortsat enorm. Medlemstallet er steget til 83 personer. Der blev isat nye vinduer i hytten. Igen var "Gør det selv folket" på banen. Det indkøbte glas og træ, forvandlede til færdige vinduer, der også var monteret. Der er også blevet anskaffet flag til baneanlægget, samt en computer med printer. I 2011 gik Per Nedergård, Kurt Østbjerg og Martin Mølgård ombord i at renovere såvel toiletet som husene omkring petanquebanen. Samtidig havde en kreds af medlemmer været behjælpelige med indsamling for Røde Kors. Resultatet blev en længe ønsket hjertestarter.

I april 2012, blev der afholdt en stor 10 års jubilæumsfest i april måned. Som altid med en fantastisk stemning og tilslutning. I forbindelse med IK Frem's 100 års jubilæum, blev der afholdt kommunemesterskab.

MOTIONSCENTRET *af Gitte Boldt*

Sidst i det forrige århundrede, hvor interessen for motion for alvor øgedes, blev ideen med at etablere et motionscenter i Stensbohallen født. Lokalerne, hvor motionscentret er indrettet i, havde tidligere ført en noget omtumlet tilværelse. Bl.a. som cafeteria, opvarmningsrum, møde- og valglokale, magasin-rum m.m.

Efter oplægget blev forelagt Hovedbestyrelsen og Hallerne i Støvring kommune, som snart var med på ideen, blev der indhentet tilbud på indretning af lokalerne. Det samlede tilbud beløb sig til 12.700 kr., hvoraf knap halvdelen blev afsat til ny gulvbelægning og ventilation.

Stensbohallens tidligere cafeteria lokale ændrede således radikal status fra cafeteria til sund livsstil!

Der blev afholdt reception og indvielse af de færdige lokaler den 31. januar 2000, hvor borgmester Anny Winther klippede snoren til det nye motionscenter i Stensbohallen. Indretningen af motionscentret bestod af 15 nyindkøbte træningsmaskiner. Der var, i sammensætningen, lagt vægt på, at man skulle kunne træne alle muskelgrupper individuelt. Muligheden for at styrke specielle muskelgrupper, forbedre kredsløbet og genopbygge følger af ryg- og benskader var herefter en realitet i Suldrup.

Der var i forbindelse med åbningen ansat en fysioterapeut som kunne træffes 2 gange om ugen. Der kunne bestilles individuel tid på en, til formålet, opsat opslagstavle deroppe. Desuden var der tilknyttet instruktører flere timer dagligt alle ugens dage, undtagen søndag.

Imponerende er det, at prisniveauet stort set ikke har ændret sig over tid. Efter 12 år er månedsprisen stadig uændret 200 kr., årsprisen er dog steget en smule fra 1350 til 1500 kr. Pensionistrabatten på 50 pct. gør, at flere pensionister også finder vej til motionscentret.

Der har gennem årene været flere spændende tiltag:

Slankeprojekt Suldrup blev startet i samarbejde med Sund By i Støvring kommune i år 2000. Forløbet strakte sig over et halvt års tid. Projektet indeholdt motion, kostvejledning/madværksted og psykologiske vinkler i forbindelse med overvægt. Budgettet var på 47.000 kr. og dertil var der involveret fysioterapeut med 50 timer, madværksted og en psykolog 2 x 3 gange i forløbet. Kriteriet for at deltage, var en minimumsovervægt på 15 kilo. Projektet blev hurtigt overtegnet, idet der maksimalt kunne være 20 deltagere. Projektet afsluttedes med en opfølgning i februar, maj og november 2001. Forløbet affødte en avisartikel med en solstråle historie fra motionscentret i Suldrup, hvor en deltager havde tabt 24 kg i forløbet. Det var let at sælge årskort til motionscentret efterfølgende.

Projekt institutionspersonale

Sundhedsassistenter i Støvring kommune fik et specielt tilbud mod visning af lønseddel. Kommunen gav herefter et tilskud til kontingentet.

Sundhed på recept

Tilskud fra Støvring kommune til kontingent hvis der blev ordineret motion via en lægehenvielse

Ældresagen

Specielt tilbud fra motionscentret, hvor ældresagen yder tilskud.

Dette tilbud eksisterer stadig, og med stor succes. I 2011 var der 50 tilmeldt ordningen.

PR fremstød for motionscentret ved Jættestof optog

Brugsen – Brugscykelkampagne

Cykelrute mellem brugsforeningerne i Øster Hornum, Suldrup og Støvring. I hver by var der en repræsentant fra idrætsforeningerne der uddelte forfriskninger.

Sponsorat til cykelrytter (år 2000)

En ung mand startede med at træne i motionscentret kort tid efter åbningen. Han ønskede at realisere en drøm om at cykle fra kyst til kyst i USA. Fra Norfolk, Virginia hvorfra det gik videre gennem staterne Kentucky, Illinois, Missouri, Kansas, Colorado, Utah, Nevada og til Santa Barbara i Californien. Han blev sponsoreret af motionscentret og trænede gratis mod at køre med et reklamebanner på sin cykeltrailer. Reklamen har derfor på et tidspunkt kunne ses/læses i en række stater i USA. Om det gav nogle nye medlemmer står dog hen i det uvisse. Men kreativt var det.

Seneste status fortæller at IK Frem's Motionscenter i dag tæller 210 medlemmer. Der er tilknyttet otte faste instruktører, hvoraf halvdelen var med fra start. Centret er i dag et vigtigt samlingspunkt for alle aldersgrupper, på alle tider af døgnet. Aldersgruppen spænder da også vidt, og ligger mellem 15 og 84 år. Allerede i de tidlige morgentimer kan man fra parkeringspladsen se, at der er aktivitet i centret. Og, hvis vi kommer tæt nok på, høre musikken. Om formiddagen samles mange af pensionisterne til motion, og i løbet af eftermiddagen dukker de unge op efter endt skolegang. Til en gang hyggeligt samvær og sund motion. I aftentimerne benyttes centret flittigt af alle aldersgrupper.

Motionscentret henvender sig til alle ned til 8. klasses årgange. Hvis der opstår specielle behov for yngre deltagere, skal der laves separate aftaler. I dag råder motionscentret over ca. 20 forskellige maskiner, hvoraf en stor del er moderne kredsløbsmaskiner, der tilgodeser ethvert behov for fysisk motion. Derudover findes de faste maskiner, der træner de enkelte muskelgrupper. Motionscentret fremtræder lyst og venligt med kunst på væggene fra sponsorer:

MONEYMAKING

En hyldest til de *ikke-sportslige* aktiviteter

”Klubbens formål er gennem frivilligt foreningsarbejde at fremme idrætten i området samt medvirke til andet kulturelt samarbejde”.

Gennem årene er der brugt rigtig mange kræfter i jagten på indtægter, for leve op til formålet. Så meget tid og energi, at det godt kunne betegnes som den største fælles udfordring i IK Frem!

Uden på nogen måde at forklejne selve formålet, kan det godt postuleres, at alle disse ”ikke idrætslige aktiviteter”, har været hjørnестenen i den kultur og det sammenhold, der er og har været i klubben.

Mange fantasifulde projekter og arrangementer er det blevet til. Nogen med større succes end andre. Arrangører har der været mange af, og endnu flere har på forskellig vis, givet en hånd med.

De kan umuligt beskrives alle her – men her en lille kavalkade med eksempler og anekdoter under den aktivitet - opfundet til lejligheden – kaldet for;

MONEYMAKING

SPONSORCYKELLØB

WHISKEYSMAGNING

PRÆMIEWHIST

KLUBLOTTO

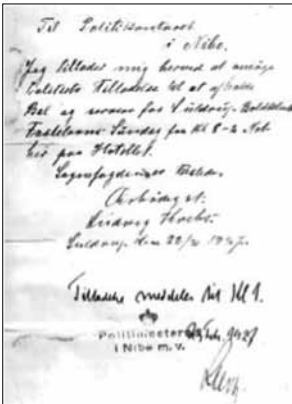
MÅLAKTIER

JULEKALENDERE

SALT-SALG

KOKASSEBINGO

INDSAMLING AF GAMMEL JERN, AVISER & FLASKER

Bal på kroen

Ballerne på Suldrup Kro er et kapitel for sig. For vi 55+ årige, er det et fast emne når **"når man er fra Suldrup"** og snakken falder på de go' gamle dage. I de kronede bal tressere myldrede folk til fra nær og fjern. Her var der gode baller – hed det sig – og det trak så endnu flere til. Så mange, at halvdelen under tiden måtte være udenfor – **for at få frisk luft – vel?** Hvad var så lige et godt bal? Jo, det var når der var rigtig mange! og selvfølgelig noget godt musik og nogle pæne piger! *...af en "56-årig mand"*

Frem har altid holdt baller og fester: I denne ansøgning til politiet fra 1927 er der sat trumf på ved at fremhæve: **sognefogeden er til stede!**

Men det var ikke helt nok, skulle det vise senere:

Bråvallaslaget i Suldrup - "Når Cimbrenblodet koger"

Skrev Københavnerpressen, om de berømte Himmerlands-stævner i Suldrup, sidst i tyverne.

"Et hold var slået ud af stævnet, tog ophold på en nabokro og udkæmpede her et slag med en kommis fra Suldrup. Det vandt de stort, og han blev ført hjem i seng. Om aftenen vendte de tilbage til Frem's bal, og blandt deltagerne heri blev hævnens fane hejst. Bestyrelsen stod magtesløs og standsede ballet. Det blev signalet til alle tiders største slagsmål i byen.

Da de fremmede kom ud og søgte at entre en gammel Ford, mødte de en kampklar garde, bevæbnet med stakitstave og flasker. De fremmede greb dækjern o.l. og kampen bølgede i mørket. Snart hylede sirenerne fra politi, lægebiler og ambulancer, der nødtørfigt forbandt de sårede i hotellets sal, hvorefter de blev ført til Nibe sygehus. Politiet fik aldrig opklaret hvem der havde slået hvem. Politiet udtalte, at de trods alt beundrede de 150 mennesker der overværede slaget uden at se noget.

Klippet fra tidligere jubilæumsskrift

Støtteforeningen

I 60-erne var IK Frems kasse tom. Et væld af initiativer blev sat i søen for at forbedre økonomien: Indsamling af gammelt jern. Andespil. Fremstilling og salg af emblemer osv.

Men det store hit kom med starten af præmiewhist på Hjedsbæk Kro. Til den første aften kom der 92 deltagere. Langt flere end forventet. Egnens butikker blev støvsuget for kort i en fart.

Det sidste spil Købmand Svendsen havde i bagbutikken, var et med nøgne damer på. Det måtte også i brug. Der forlød da heller ingen utilfredshed i den anledning. Det største og mest indbringende blev dog tresser-ballerne på Suldrup kro. I 1967 oprettes støtteforeningen som overtog disse arrangementer.

Cafetetriaudvalget

I flere år eksisterede der et cafeteriaudvalg, som stod for at passe Stensbohallens Cafeteria i sommerhalvåret. Opgaven var at koordinerede en stor gruppe frivillige, primært forældre, til den daglige pasning og varetage indkvartering og forplejning til de store arrangementer blandt andet DGLs Landsmesterskab i Krocket og Juniorfodbold. I 1988 blev der afholdt »Gold Wing Motorcykel-træfk« på sportspladsen, som indbragte ca. 60.000 i klubkassen.

Frems Venner

Efter nogle passive år i støtteforeningen, tog Bent Villadsen i 1979 initiativ til at genoplive den under navnet Frems Venner. Så kom der fart på igen "Verdenspremiere" med BølleBob koret fra Hornum. I 200 betalende gæster i hallen, og 20 t. i kassen. Dernæst halbal med Bamses Venner - 20 t. i underskud. Derefter overgik aktiviteterne til de mere sikre, så som Flaske-og papirindsamling, klublotto, et bal på Suldrup Kro og en fest i forsamlingshuset i ny og næ. Frems Venner er stadig aktive med de samme sikre tiltag. Dog med nye spændende arrangementer ind imellem.

Det sidste nye er **Whisky-smagning** i Sønderup forsamlingshus, som I. gang blev rigtig vellykket. Det vil blive gentaget. Den største aktivitet er dog Loppemarkedet i forbindelse med Jættefesten. Det har igennem mange år bidraget væsentligt til overskuddet, som anvendes til støtte for idrætten i børne- og ungdomsafdelingerne.

Jættefesten

IK Frem har altid været en del af Jættefesten, sammen med Suldrup Erhvervs- og Borgerforening. I mange år havde Jættefesten base i lystanlægget, med de begrænsninger det nu gav i størrelse og i overskud. Men også med hygge og charme mellem træerne - ikke mindst ved kærlighedsstien...

I 1989 kom der andre dimensioner på Jættefesten, da et nyt Jættefest-udvalg flyttede hele herligheden til sportspladsen ved Stensbohallen. Der blev satset stort fra start, med Kim Larsen koncert og professionel scene. Det gav pote og blod på tanden. Så nu var håndboldbanerne bag hallen blevet til koncertplads, hvor der de næste år kom mange store navne. Højdepunktet for Open-Air-koncerterne var da Smokie gæstede Suldrup i 1993, med omkring 3.000 koncertdeltagere og rekordomsætning. Da var der fest i byen.

AaB aktier

I 1993 var Nordjyllands fodboldflagskib, AaB, i alvorlige økonomiske vanskeligheder. De opfordrede derfor bl.a. alle nordjyske fodboldklubber til at købe støtteaktier: IK Frem's fodboldudvalg, med Aamann og Thomsen i spidsen, var ikke sene til at træde hjælpende til. De købte en A aktie på kr. 5.000 til kurs 107 vel vidende at pengene sandsynligvis aldrig kom tilbage.

Dispositionen afstedkom stor opstandelse i IK Frem. De øvrige afdelinger var meget kritiske overfor "investeringen" og fodboldudvalget modtog (for at sige det mildt) ikke mange roser i den anledning.

I 1998 gik AaB imidlertid på Børsen, og valgte i den forbindelse, at tilgodese de trofaste aktionærer fra 1993. Dette udmøntede sig i, at IK Frem fik konverteret sin aktie til 200 stk. A-aktier og 900 stk. B-aktier. B-aktierne blev solgt og kassereren kunne derefter putte ca. kr. 167.000 i lommen på IK Frem, der stadig har den oprindelige aktiepost i behold.

Jeg behøver vel ikke at sige, at alle i IK Frem nu hyldede beslutningen fra 1993 og at rigtig mange kunne huske, at de var med til at træffe beslutningen eller i det mindste bakkede op om den.

ljb

Sponsorudvalg

I 1985 blev der oprettet et sponsorudvalg bestående af Bent Villadsen, Poul Gravholt og Jens Bak.

Formålet med nedsættelse af et sponsorudvalg var primært at skaffe penge og beklædning til klubben. Men en lige så stor grund var ønsket om at koordinere besøgene/henvendelserne til området's erhvervsvirksomheder. Før i tiden kunne virksomhederne risikere at blive kontaktet flere gange af alle IK Frem's forskellige afdelinger, hvilket i sagens natur ofte var en stor irritationskilde. Med indførelsen af sponsorudvalget blev de kun kontaktet én gang om året, og de enkelte afdelinger undgik at konkurrere indbyrdes og kunne koncentrere sig om det væsentlige, nemlig at sørge for de sportslige rammer for medlemmerne.

Sponsorudvalget blev hilst meget velkomment lige fra begyndelsen, både fra sponsorer og afdelingerne.

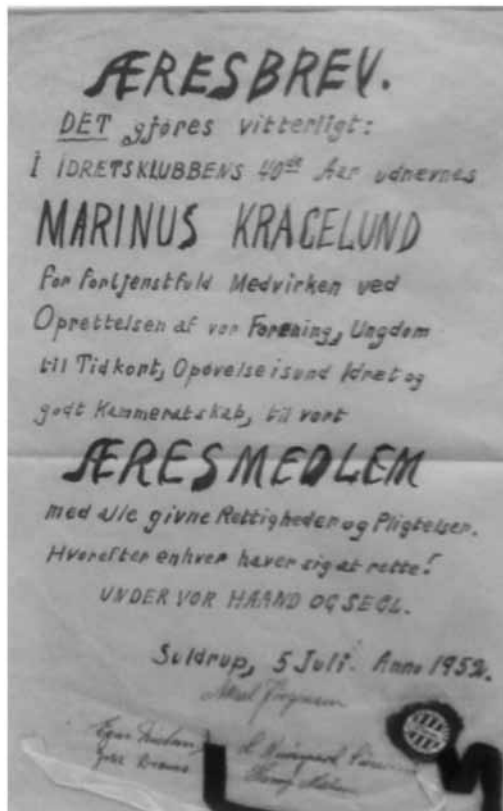
ÆRESMEDLEMMER

Æresmedlem, Marinus Kragelund

Klubbens først kendte/registrerede æresmedlem var maler Kragelund. Æresbrev bekræfter, at han blev hædret ved klubbens 40 års jubilæum i 1952. Det var i tiden, før IK Frem blev en egentlig idrætsforening. Dengang var IK Frem alene en fodboldklub, og fra en tid, hvor skriftmaterialet fra møderne, var sparsomt.

Til gengæld blev der registreret en kolossal mængde sirlige optegnelser, over modstandere og resultater.

Da vi ikke er i stand til at bringe et billede af maler Kragelund, har vi i stedet valgt et foto af det bevis der blev udfærdiget.

Æresmedlem, S. J. Wulff Jensen

Wulff var fra fodbold æraens tid. Han deltog straks i alt – stort som småt – fra han flyttede til byen i 1935. Han var en glimrende fodboldspiller, med et sikkert boldøje og godt hovedspil, hans ringe højde til trods. Bestyrelsesarbejde, sekretær og formandspost. Wulff var med hele vejen. Han var også med i kredsen af foregangsmand, da den nye bane etableredes i 1937. Og han var med til at sørge for, at IK Frem blev meldt ind i JBU. Wulff Jensen var den første, der arrangerede træningsturnering om vinteren. Dommergemingen fyldte også meget i Wulff's liv. Både som dommer og bedømmer. Wulff har cyklet Nordjylland tynd på den konto. Der skulle være orden i tingene, og det var Wulff garant for. En egenskab, der strakte sig til såvel vandværk som varmegærk, som Wulff også tog aktiv del i. Wulff Jensen drev barberforretning i Suldrup i en menneskealder. I dag ville det hedde frisør; men på den tid var barbering også en del af frisørfaget.

Ud over kåring som æresmedlem i 1982, var Wulff Jensen æresmedlem i Aalborg Dommerklub, ligesom han blev valgt til Årets Jætte i 1985. Wulff var også tildelt DBU's sølvnål, der bl.a. gav gratis adgang til superligakampene.

Æresmedlem, Svend Dybvad

Dybvad blev udnævnt til æresmedlem i IK Frem i 1987. Et helt fantastisk engagement i såvel klubben, byen, som de unge mennesker gjorde, at Svend Dybvad markerede sig som en af områdets helt store koryfæer. Han var i høj grad med til at skabe betingelserne for den ånd og det unikke sammenhold, IK Frem den dag i dag, stadig er kendt – og respekteret – for. Svend Dybvad satte eftertrykkelige spor, overalt hvor han færdedes. Og rundt, det kom han. Det var ikke småting, han kunne overkomme. Ud over udvalgsarbejde og formandskab i IK Frem gennem mange år, blev der kontinuerligt udvist en ægte interesse i alt hvad der rørte sig i byen/området. Stort som småt. I starten af 60'erne, stod det også klart, at hans gode formuleringsevner var med til at sætte IK Frem på landkortet – nationalt. Det var dagbladet BT, der efterlyste stof – også fra små klubber. Som altid var Svend klar med overskud, tid og energi. Han landene herved BT pokalen, som nu er graveret med et utal af navne. Pokalen er i dag kendt som Årets Olfert. En sjov lille krølle på den historie, var BT's omtale af IK FREM, som LILLEBITTE FREM, lille Frem var Frem Saksøbing, og store Frem var Boldklubben Frem, København.

Svend Dybvad modtog JBU's sølvnål i 1970, og som den 1. i rækken, blev han i 1976 udnævnt til AARETS JÆTTE.

Æresmedlem Verner Hansen

Verner Hansen kom til Suldrup i 1948. Kort efter var han involveret i fodboldudvalget i IK Frem. I begyndelsen af 50'erne var han bl.a. træner for IK Frem's drengehold. I 1955 blev Verner formand for klubben. Han beklædte desuden formandskabet i en årrække igen fra 1974 til 1986.

Verner Hansen var hovedarkitekten bag den struktur IK Frem arbejder efter den dag i dag. Den blev til i hans formandskab i 80'erne. (Hovedbestyrelse, støtteforening, underudvalg).

Verner Hansen havde en enestående evne til – i den mere politiske/strategiske ende – at holde sig særdeles godt ajourført. Det fik IK Frem stor glæde af. Verner havde hele tiden føling med, hvor der skulle sættes ind for at tilgodese IK Frem i særdeleshed, og området i almindelighed. Han stod altid parat til at ofre sig for sin klub og sin by. Verner Hansen var også dybt involveret i hele forløbet omkring tilblivelsen af Stensbohallen. Han sad da også efterfølgende i "Hallerne i Støvring Kommune's" bestyrelse/repæsentantskab i en længere årrække.

Verner deltog endvidere i DSI's bestyrelsesarbejde i mange år.

I 1979 blev Verner Hansen udnævnt til "Årets Jætte", og i 1987 hædret med titlen Æresmedlem. Verner var desuden blevet tildelt DBU's sølvnål.

Æresmedlem Alf Bach

Alf flyttede til Hjedsbæk-skoven i 1957, som opsynsmand for Hedeselskabet. Snart var han at finde som målmand på fodboldbanen, og i klubarbejdet for IK Frem. Her var han formand fra 1972 til 1974, hvor Verner Hansen tog over. Da Stensbohallen blev bygget i 1975, blev Alf ansat som halinspektør. Herved kunne både job og fritid forenes. Da han stoppede som halinspektør i 1993, efterlod han en yderst velplejet hal, der var blevet værnede om med ildhu.

I årene som halinspektør, levede og åndede Alf for hallen, og de aktiviteter der var i og omkring hallen. Han fortsatte det frivillige lederarbejde, i den udstrækning det

kunne indpasses med arbejdet i hallen. Især håndboldudvalget nød stor gavn af hans engagement.

Alfs hjertebarn var breddeidrætten. Han var desuden at finde i organisationsarbejdet i fodboldudvalget under VGI, og han var med som leder ved adskillige landsstævner.

Alf Bach bidrog aktivt, ved den årlige "St. Legedag" og i "Idræt for Sjøv" i starten af 90'erne. Deltagerne fra dengang genkender nok den faste afslutning, som foregik helt i "Alfs ånd":

Midt i hallen er alle samlet i rundkreds med hinanden i hænderne. Hallen er mørklagt, kun oplyst af et stort fad med masser af fyrfadslys i kredsens midte. "Om lidt" med Kim Larsen, som baggrundsmusik, blev der sunget – og sagt tak for i dag. For det store og uegennyttige ungdomsarbejde i håndboldafdelingen fik han håndboldforbundets "Charles Vadmann Ungdomslederpokal" i 1993.

Ud over at blive udpeget til æresmedlem i Frem i 1998, har Alf Bach også modtaget Aarets Olfert, og blevet hædret som Aarets Jætte i 1997.

Æresmedlem Isak Kurinow

Kurinow stiftede først bekendtskab med IK Frem i 1956. Det var som aktiv fodboldspiller:

Allerede i 1964 var han dybt involveret i IK Frem's organisatoriske arbejde. Og samme år blev Isak Kurinow valgt til formand for IK Frem. De første år var han især optaget af etablering af ny fodboldbane og ikke mindst nyt klubhus. Ballerne på Suldrup Kro i 60'erne var også et område, der blev lagt mange kræfter i, og som blev en stor succes fra start af. Bongo's og 700 mennesker til bal på kroen, er stadig noget der bliver husket. Ikke mindst fordi det også skæppede gevaldigt i en ellers særdeles slunken kasse. Netop det at holde fokus på orden i økonomien er, og var, en af Kurinows store forcer. Isak Kurinow lagde stor energi i "Vennerne", IK Frem's støtteforening. Han har været hovedkasserer i klubben i 10 år, og endnu flere år som revisor. Kurinows allestedsnærværende økonomiske sans, har sat sit præg på klubben. Ikke mindst op gennem 60'erne, hvor der kontinuerligt skulle bruges mange penge til en rivende udvikling. Isak Kurinow drev købmandsforretning i mere end 20 år i byen, og har således også været stærkt involveret i både Handelsstandsforening og Borgerforening. En bog om Suldrup, har han også begået. Nu er retræten

så småt ved at indfinde sig. Kurinow bliver da også 80 om halvandet år. Nu bruges der især kræfter på formandsskab i Vikingeparken og som revisor i Suldrup Borgerforening.

Ud over at blive udpeget til Aarets Olfert, er Isak Kurinow også Jætte. Det blev han i 1995. Han er desuden tildelt DGIs 10 års nål. Kurinow blev hædret som æresmedlem i år 2000.

Æresmedlem Børge Johansen

Intet skriv ville yde Børge fuld retfærdighed. Der kunne, med letthed, skrives en diger bog om Børge Johansens liv med idrætten og – ikke mindst – store arbejder for IK Frem. Allerede som 13 årig (1948), blev han 1. gang valgt til bestyrelsen, som afløsning for Wulff. Hans første kamp på seniorholdet, spillede han som 12 årig. Børge var en talentfuld fodboldspiller, og hans skudkraft var både kendt – og frygtet – viden om. En periode på AaBs 2. hold blev det også til, ligesom han blev udtaget til en række udvalgte talenthold. Børge har gennem årene beklædt en lang række bestyrelsesposter i IK Frem. Flere perioder som formand. Men det er nok især Børges udfoldelser i fodbold og badminton der huskes, selv om han også var med til at vinde Vesthimmerlandsmesterskab i håndbold. Børge Johansen var en af de bærende kræfter på Jyllandsserieholdet i badminton, hvor de spillede uafbrudt igennem 8 år. Sammen med Knud Qvist spillede han om det danske mesterskab i badminton, hvor de dog måtte se sig slået af et par fra Roskilde.

Udenfor banerne, var Børge også allesteds nærværende. Etablering af nye boldbaner, i arbejdet med at skaffe penge til klubben, arbejdet med og for nyt klubhus, Stensbohallens tilblivelse etc. Børge har også siddet i Hallernes repræsentantskab og bestyrelse. De seneste mange år har Børge helliget sig arbejdet som badmintoninstruktør. Først sidste år stoppede han som ungdomstræner, som 76 årig! Børge Johansen er en ildsjæl af de sjældne, og han er yderst vedholdende. Han er en person, der uanset hvad der sker, aldrig giver op. Han er sej, og løber han panden imod en mur, så er det ikke panden, men muren der må gi' sig.

Ud over at blive kåret til æresmedlem i IK Frem i 2001, har Børge også været tildelt Aarets Olfert, og kåret som Aarets Jætte i 1986. Børge Johansen er desuden blevet påskønnet med DGI's guldnål, samt DBF instruktørnål i guld.

Æresmedlem Arne Asp

Arne blev opflasket med idrætten i hjemmet i Tøttrup. Som 17 årig, i 1961, blev Arne Asp valgt ind i bestyrelsen i Sønderup Gymnastik og Idrætsforening. Arne var desuden gymnastikinstruktør gennem flere år. Han var involveret, da fusionen med IK Frem blev en realitet i 1970, og han fortsatte med uformindsket styrke i den nye konstellation.

Ud over bestyrelsesarbejdet, var Arne både håndbold og fodboldtræner. Arne Asp var også med til at sætte sit fingeraftryk, da den nugældende struktur i IK Frem blev udformet og vedtaget. Fra 1986 til 1992 bestred Arne formandsposten i IK Frem. En periode, hvor bl.a. det nye stadion blev til. Ud over en tid som sponsorkoordinator, var Arne dybt involveret i repræsentantskab og bestyrelse i Hallerne i Støvring Kommune. Her blev der også vedtaget ny ledelsesstruktur, mens Arne var med i arbejdet. Arne kan i dag se tilbage på 40 års aktivt foreningsarbejde i klubben. Faktisk har Arne Asp altid været indbegrebet af en foreningsmand. Man skal lede længe for at finde en forening i området, som han ikke har deltaget i, eller bidraget til. Arne Asp er en samler. På den måde at forstå, at han med sine diplomatiske evner, og jordnære facon, altid har bidraget til en positiv og god tone hvor han har færdedes. Stafetten er da også for længst givet videre. Arnes børn er aktive trænere og ledere i IK Frem i dag.

Arne blev hædret med Aarets Olfert i 1970, og ti år senere udpeget til Aarets Jætte. Arne blev udnævnt til æresmedlem i 2006. Endvidere har Arne Asp også gjort sig fortjent til både JBU og DBU's sølvnåle.

Min tid i Suldrup *af Kurt Rasmussen*

Jeg må lige begynde med at fortælle hvordan jeg havnede i Suldrup i 1961. Efter endt uddannelse blev jeg fra maj 1961 tilbudt et job under Års og Omegns Andelsslagteri, med domicil i Suldrup.

Ved min ankomst til Suldrup skulle jeg henvende mig til Peter Kristensen på Hyldal, hvor jeg kunne bo, indtil jeg fandt et sted at bo. Kort efter min ankomst foreslog Peter, at jeg mod at passe soholdet på ca 50 stk med foder og sørge for få dem løbet, kunne jeg bo hos dem. Det forhold varede til maj 1962, hvor sønnen Søren kom hjem fra militæret og jeg blev overflødig. Så flyttede jeg ind på cafe III ved Inga og Svend Dybvad (SD) som jo ved siden af bagerforretningen også havde et pensionat med værelser til nogle stykker.

Cafe III

Man kunne ikke i den tid nævne Idrætsklubben IK FREM uden samtidig at nævne "III". Efter min ankomst til Suldrup, fik jeg meget hurtigt min gang på III, som var samlingssted for byens og omegnens unge. Der var på III to lokaler. Et lille til 12-14 personer samt et stort der kunne rumme 50-75 personer. Det store lokale kunne deles i to ved en foldedør. Det store lokale var udstyret med et TV, der hver gang der var noget spændende at se, var godt fyldt op. At samles i Cafe III var for mig det samme som at være tæt på IK FREM. Sagt på en anden måde, så skete der ikke ret meget i IK FREM, uden det først havde været "behandlet" i Cafe III.

Jeg blev forholdsvis hurtig optaget som medlem i IK FREM (1961).

Det var også på III at idrætsklubben holdt sine bestyrelsesmøder og generalforsamlinger, ligesom det også var på III at holdopstillingerne blev skrevet. Det var da også på Cafe III's bygning, der var en kasse med oplysninger til klubbens medlemmer. Ex. holdopstillinger; mødetidspunkter og mødesteder mm.

Der var på det tidspunkt ikke nogen fodboldbane i Suldrup. Al træning og hjemmekampe forgik på en lånt bane i Sønderup. Der var dog ved at blive etableret en bane tæt på byen. Bortset fra maskinarbejdet, der blev udført af en entreprenør; etableredes banen ved hjælp af IK Frem's medlemmer og andre frivillige.

Det arbejde som blev udført af medlemmerne og andre, var blandt andet at samle sten på arealet. Belært af tidligere erfaring, blev der udlagt et lag tørvejord, som så skulle harves (gruppes) ned i banen. Resultatet ville blive en mere blød og grøn bane, hvor slid ikke satte så tydelige spor.

Som enhver kan forstå skulle der meget tørvejord til. Det kunne hentes frit og kvit i Hjedsbæk. Alle gik dog til arbejdet med både godt humør og stor ildhu,

Der var nogle landmænd der lånte os traktor og vogn til opgaven. Fortrinsvis fra de gårde, hvor de unge var med i IK FREM. Det var vi ikke spor kedede af, for så var der jo også en chauffør med.

Det er i dag min opfattelse, at vi først på et sent tidspunkt blev klar over, at vi selv måtte lave banen færdig. "Frem" havde jo ikke rigtigt nogle penge i kassen. Entreprenøren var vist lidt modvillig, men færdig blev banen. Det var Børge Johansen, der på dette tidspunkt var formand for IK FREM, så det har helt sikkert været ham der stod for indvielsen, som fandt sted en weekend, hvor jeg ikke var i Suldrup. Det var i øvrigt nogenlunde på samme tidspunkt klubben kunne fejre 50 års jubilæum.

På IK FREMS generalforsamling blev jeg valgt i bestyrelsen, og på det efterfølgende bestyrelsesmøde blev jeg valgt som næstformand.

Det første der skete var, at en del af medlemmerne mente, at der skulle en tur/belønning til, efter det meget arbejde med den nye boldbane. Jo, men hvordan og hvorhen? Så lå det pludseligt i kortene, at turen fint kunne få til Fyn (min hjemegn, forstås). Det skulle være en tur med både fodbold og overnatning. Jeg kontaktede Båring GF, hvor jeg kendte formanden fra tidligere. Det passede dem svært godt, da de netop planlagde en idrætsuge. Ringere blev det jo ikke ligefrem af, at IK FREM kom langvejs fra. Idrætsugen skulle afrundes om lørdagen med fodboldkamp om eftermiddagen, og bal på Båring Skov Badehotel om aftenen. Båring GF ville sørge for såvel aften som morgenmad, samt indkvartering på skolen og privat.

Vi skulle selvfølgelig mødes ved I I I. Turen skulle foregå med bus, og udover delta-geme, og deres grej, blev der også læsset en del "forsyninger". Det blev en hyggelig tur til Båring (lidt øst for Middelfart).

Da vi ankom, havde vi taget godt for os af forsyningerne. Resultatet har fortonet sig, dog kan jeg huske, at gejsten forud for kampen den eftermiddag før havde været større.

Der var på den tid, noget der blev kaldt for Vesthimmerlands turnering i fodbold. Vi skulle møde Farsø i finalen, som til dato havde været vores akilleshæl. Dem havde vi aldrig slået, selv om vi havde mødt dem flere gange. Nu hørte vi, at et par spillere havde forladt holdet, pga uenighed. Nu skulle det være, vi havde troen på os selv. Vi drog til VIF's højborg i Aars for at spille finale. Vi kom, vi så og vi sejrede. Vi tævede dem 7-1, efter 4-0 i pausen. Glæden var stor da vi nåede hjem med pokalen. Det skulle fejres, og det blev det til langt ud på aftenen, selvfølgelig på I I I. Jeg husker ikke om de havde spiritusbevilling, men det blev der ikke spurgt om den aften.

Børge Johansen oplyste på et bestyrelsesmøde, at han ønskede at stoppe som formand, når 50 års jubilæet var overstået. Han kunne ikke længere afse tid til den krævende formandspost. Og at jeg måtte tage over. Jeg var dog ikke meget for det, da jeg allerede på det tidspunkt var klar over at min tid i Suldrup var ved at nærme sig sin afslutning. Jeg havde fået tilbudt en nogen større stilling på min hjemegn, men sagde ja til posten.

Som tidligere nævnt, havde vi en entreprenør til at udføre en del arbejde på den nye bane, og det var der kommet en regning på som skulle betales. Hvor stor regningen var, husker jeg ikke. Men nogle tusinde var den jo nok på. Der var ingen penge i kassen.

Cafe III, blev igen spillet på banen, idet der også i III's lokaler var en lille bank filial, som indvilligede i at låne os pengene på nogle gode vilkår. Bankbestyreren var i øvrigt – og måske ikke helt uvæsentligt – Svend Dybvads far! Vi i Frem's bestyrelse lovede, at vi nok skulle gøre en indsats for at få dem betalt tilbage så hurtig som muligt.

På det følgende bestyrelsesmøde blev der så aftalt nogle tiltag der skulle give penge i kassen. Et af dem husker jeg særdeles godt. Det var præmie whist på Hjedsbæk Kro vinteren igennem, i håb om at det kunne skæppe lidt i kassen.

Højen graves ud til fordel for fodboldbane.

Et af bestyrelsens medlemmer foreslog, at vi skulle opkræve 1 kr. mere hos hver spiller i hvert spil. Disse penge skulle så udmønte sig i præmier til de spillere der havde det største antal point, når vinteren var forbi. Vi tog chancen, og oplyste at første præmien ville blive på kr:500.

For at være godt med i opløbet, var deltagerne nødt til at komme hver gang. Der skulle jo høstes så mange point som muligt. Oveni kom der hver gang nye spillere til, i håb om at lave en masse point, så de kunne blande sig i toppen til sidst. De 500 kr. lokkede forude.

Trods guleroden med slutpræmien, kunne vi hver aften, når spillet var slut, udbetale en mindre % del af omsætningen i præmie. Vi lavede også en aftale med Hjedebak Kro om, at vi holdt en lidt længere pause undervejs, så der blev tid til mersalg til kroen. Herved fik vi rabat på huslejen. Overskuddet blev afdraget på banklånet.

Der var dog en lille ulempe ved den form for præmie whist. Det medførte et større regnskab. Pointstillingen skulle løbende offentliggøres på ajourførte lister, forud for hver spilleaften. Deltagerne var jo opsat på at holde øje med deres placeringer. Alle i bestyrelsen mente, at jeg var den der havde bedst tid til at føre de lister, og sådan blev det.

Som afrunding på min fortælling, om min tid i IK Frem, har jeg lyst til at anskueliggøre den tid, vi befandt os i:

I tidsrummet omkring 50 års jubilæet, var der megen blæst omkring benzinpriserne. Folk var sure, og godt utilfredse med at prisen på benzin steg fra, hold nu godt fast, 99 øre til 101 øre pr. liter!!!

Jeg vil gerne her til slut ønske "Frem" tillykke med jubilæumsåret og ønske alt godt for fremtiden.

ANEKDOTER

Afsløring af »Det store cykelløb« af Erik Kragelund

Jeg havde mødt en gæv ung mand, som var medhjælper et sted vi arbejdede, først i firserne. Han hed Lars og var fra Hobro. Han kørte hver dag lange ture på sin flotte racer-cykel. I rigtigt cykeltøj - ikke mindst. Jeg blev *fortalt* af kolleger, at han var selveste **Lars Udby**, som på det tidspunkt var kendt som et stort nordjysk cykeltalent og A-rytter.

Haps!! Hurtig fik jeg overtalt den flinke unge mand til at være trækplaster for et cykelarrangement, vi hurtigt fik stablet på benene. Alle sejl blev sat:

”**Lars Udby cykler i Suldrup**” med omtale, billede og 3-spaltet annonce i den bette avis. Opslag ved både Brugs og Købmand. Afspærring af ”indfaldsvejene”, Årets Jætte (Arne Asp) med kåbe og kæde i følgevogn som official. Jo, det var med fuld gas, når Vennerne arrangerede.

MEN Kort før det store løb skulle løbe af stabelen, viste jeg med stolthed vores forarbejde frem til den unge mand. Han spurgte: ”Kommer Lars Udby? Ups, *han var slet ikke Lars Udby, men en helt anden Lars fra Hobro.*

Så var gode råd dyre. Eller rettere den ”rigtige” Lars Udby var for dyr at få til Suldrup. Så efter et hastigt ”krisemøde” med formand Villadsen, blev vi enige om at holde den lille misforståelse for os selv (og Lars). Vi gennemførte arrangementet som om intet var hændt! og lykkedes med det.

Der var godt med deltagere (ca. 100 tror jeg vi var). Solen skinnede, Lars cyklede det bedste han havde lært. Arne tog tid i følgevognen. Alle klappede. Bent roste hans indsats og gav ham en pokal fra Frems Venner. Lars takkede, skrev autografer, og fortalte cykelhistorier så ikke et øje var tørt. Alle var glade og Frems Venner fik en skilling i kassen.

Vi åndede lettet op – uden at blive afsløret – før nu – for egen pen.

”Så på Vennernes, og ikke mindst egne vegne: UNDSKYLD! Selv om det sker med et par dages forsinkelse!

3 skud på mål

Børge Johansens kraft i sine spark til bolden var kendt – OG frygtet viden om.

1) Engang da de spillede i Aarestrup, skulle Børge skyde straffe. Målmand Svend Kastrup leverede bolden til Børge med ordene: " Hvis jeg lover at lade være med at tage den, vil du så love ikke at ramme mig!!!!!! Måske Kastrup havde hørt om dengang, da Børge brækkede overliggeren på et mål i forbindelse med et skudforsøg.

2) En gang hændte det også, at barber Erling, der gerne ville involvere sit hoved i fodboldspillet, satte sit hoved til en bold fra Børge. Det var dumt. Det var fra den tid, hvor boldene var snøret. Erling var prydet med aftegningen fra bolden igennem flere dage. Han udtalte, at han hverken så sol, måne eller stjerner ved den lejlighed. Der blev bare "slukket".

3) Som nybegyndere så vi meget op til IK Frem's førstehold, så vi var ofte på stadion, når de spillede. Jeg husker specielt en episode fra en kamp, hvor IK FREM havde frispark lige udenfor modstandernes straffesparkfelt. Børge Johansen, som jo nok er den spiller i IK FREM, der gennem tiderne har haft det hårdeste skud, skulle skyde. Desværre skød han lige ved siden af målet, men præcis der, hvor vi drenge havde taget opstilling. Jeg kan stadig huske, hvordan bolden ramte mig lige i solar plexus! jo

Fra "HULLET" til jysk mesterskab

Sæsonen 1978 blev en mindeværdig sæson for IK FREM's 1. hold i serie 4. Træner var Per Allan Gade, og allerede fra sæsonstart i januar var hans afsluttende kommando til træning: "Over i hullet". Så skulle vi have 10 spurter op ad skrænten ved Suldrup skoles kælder, de sidste par stykker med en medspiller på ryggen. Det bevirkede, at vi kom i en formidabel kondition, og vandt alle kampe i forårssæsonen. Selvtilliden på holdet var meget stor og selvom vi var bagud med 0 – 2 langt henne i 2. halvleg, var der ingen der forventede at vi tabte. Det gjorde vi heller ikke. Vi sluttede sæsonen med 41 point ud af 44 mulige, og sikrede os dermed oprykning til serie 3. De efterfølgende kredskampe blev alle vundet, inkl. den berømte finalekamp 7. december på en sneryddet bane i Suldrup mod Seest fra Kolding-egnen, og dermed Jysk Mesterskab for serie 4.

jo

Det var købmand Kurinows nyopførte købmandsbutik, der lagde hus til fejringen. Eller rettere bagbutikken. Måske ikke lige det mest oplagte sted, men Isak Kurinow var – som altid – klar til at være både social og behjælpelig. Det forhindrede da heller ikke borgmester P. Qvist i at finde vej med sin lykønskning. Stemningen var høj, og der blev festet igennem. Da Verner Hansen, som sidste mand, lukkede og slukkede, var det til akkompagnement af fuglenes morgensang.

Den fik en ekstra tand...

Sidst i 1970-erne havde vi nogle drabelige kampe med Bælum-Solbjerg. Jeg husker bl.a. en kamp, hvor Peder Pedersen i en hovedstødsduel med Bælum's korporlige forsvars krumtap kaldet "Skrald", blev ramt i hovedet, så han fik en tand slået ud - og flere slået løse. Mens Peder blev kørt til tandlæge, ledte resten af holdet efter tanden i græsset i straffesparksfeltet. Vi fandt den, og den blev fluks fragtet til tandlægen og sat fast igen. Vi tabte vistnok fodboldkampen...!

jo

Han kom da op igen!

På det gamle stadion i Sønderup, hvor fodboldbanen lå vinkelret på skolen, var der en stejl skrænt ned ikke langt fra baglinjen. Under en fodboldkamp i regnvejr var vores højre bak – Arne Asp- i en glidende tackling så uheldig at glide på maven ud over kanten. Det sidste vi så af ham var de hvide såler under hans flunkende nye Lockey fodboldstøvler, inden han forsvandt i dybet!

"Ford" Henry

Det var stort, når vi knægte fik lov at komme med jyllandsserieholdet i badminton til kamp. De havde nemlig "spillerbus". Det var Henry fra Torsted Mølleby i hans folkevognsrugbrød, og der var plads til nogen stykker af os supportere, sammen med taskerne! Henry blev ofte og overværede kampene, inden han skulle køre os hjem igen. Den store "ekspert" i badmintonspillet blev han nu ikke. Jeg husker at han engang kommenterede en kamp med hans karakteristiske pibede stemme: "Ham Willy må være den bedste – han er god til at holde bolden i gang".
Vagn Hansen

Vistnok bedst på stor bane

Da der omkring 1960 blev lavet ny fodboldbane i Suldrup, havde klubben selv lov til at bestemme størrelsen på banen! Kravene var min. 60x105m, men ingen maksimumsstørrelse. Børge Johansen, – den store taktiker på og udenfor banen – besluttede at den skulle være på 80x120m!

Så var yder wingen svær at dække op. Det gav visse fordele. Modsat var det i Sønderup. Der var banen så lille, at de spillede på dispensation. Om det var derfor de måtte rykke en række ned det første år efter fusionen med IK Frem, skal være usagt!

Til UG i skrivning og orden

En side fra protokollen i 1965. Sekretær: Per Knud Pedersen

1965.

Ordinær generalforsamling
på "Konditoriet"
onsdag den 3. februar

Formanden Isak Kurinow fød de 18 møde velkommen, hvorefter vi gik over til valget af dirigent.

1. Valget af dirigent faldt på Svend Dybvad, der erklærede generalforsamlingen for lovlig.
2. Formanden aflagde beretning og omtalte serie III's nedrykning og begrundede det med dårlig kammeratskab, selv om holdet leverede en portræffelig, men for sen slutspurt. Han håbede at se holdet spille sig op i serie III igen i 1965, da der var skaffet en træner. Drengene klarede sig meget pænt især puslingeholdet, der i finalen i V.I.F vandt 10-2 over Hornum, som nedlagde protest og vandt denne. En tak til lærer Brandt, der havde trænet drengene. I 1965 får Frem et ynglingehold. Økonomisk var det gået meget fint grundet ballerne. Det frivillige arbejde med klubhuset var gået i stå og beklagedes. Huset er endnu ikke i rejsehøjde. Den gamle bane var gjort i stand og er klar til brug i 1966. Til slut takkede formanden

Læg også mærke til den fyldige og detaljerede beretning

VENSKABS-FORBINDELSER

Gennem idrætten i Frem er der skabt et utal af venskabsforbindelser gennem årene. I det første halve århundrede af IK Frem's eksistens, var venskabskontakten mest indenfor cykelafstand, bortset fra de store lands- og gymnastikstævner. I det sidste halve århundrede er rejselysten, i klubregi, vokset betragteligt. Frem deltager nu i mange idrætsstævner såvel indenfor som udenfor landets grænser. Vi kan ikke beskrive dem alle, men har udvalgt nogle enkelte.

Besøg fra Skovde *af Kurt Rasmussen*

Allerførst i 60'erne, blev IK Frem kontaktet af en svensk klub, der hed Skovde. De ville gerne en tur til Danmark og spille en fodboldkamp. Det blev til et par kampe i løbet af den weekend iblandt en masse hyggeligt samvær.

Om mandagen skulle de hjem. De skulle sejle fra Frederikshavn sidst på dagen. Forinden havde de planlagt en shoppingtur til Aalborg, hvor der også skulle "provanteres flydende forsyninger." Det var mig, der på IK Frem's vegne "skulle holde i hånd" på Aalborgturen om mandagen". Det blev en tur, eller rettere en indkøbstur, der gjorde stort indtryk på den unge mand fra IK Frem. Der blev foretaget indkøb i så store mængder, at han var direkte bekymret for overlæs på hjemfarten.

Efter en tid modtog IK Frem et kort fra Skovde, hvor de takkede for samværet, men der forlød intet om hjemturen.

Frem var Frem's venskabsklub! af Erik Kragelund

IK Frem's juniorhold fra venstre: Træner Arne Asp, John Pedersen, Bjarne Wulff, Herluf Christensen, Arne Lund, Ib Både, Michael Jensen, Gert Christensen, Elmar Pedersen, Uffe Brøner, Poul Møller, Erik Kragelund, Preben Bisgaard, Ole Rasmussen

1970 var IK Frem's nyfusionerede juniorhold, på besøg i BK Frem i København. Med som ledere var Arne Asp og Poul Erik Egsdal.

Det blev en uforglemmelig oplevelse, med deltagelse i et lille stævne og privat indkvartering, og hvad det ellers indebærer af mødet med stenbroen. Men det til trods, vandt vi finalen over Hvidovre – søndag formiddag. Der var ingen doping-kontrol – og nok godt det samme, for vi spillede vist lidt over evne.

"Jeg kan i hvert fald huske de ville "købe" Poul Møller efter kampen, men han fulgte nu pænt med os hjem til Sønderup!"

Året efter var de så i Suldrup, med alt hvad det indebærer af privat indkvartering, fodring af grise, pinsebal på kroen, udflugt til Rebild Bakker osv. Jeg er sikker på de havde ligeså stor oplevelse af at være en tur i "bonderøvs land".

Germany Cup 1988

I 1988 deltog IK Frem's Ungdomsafdeling i fodbold for første gang i et stort internationalt stævne: Germany Cup i Münster. Kris-bussen var fyldt helt op med 3 ungdomshold i alderen 12-16 år: Ole Pedersen og Mogens Bundgård var trænere for drengene. Henrik Sørensen og Jørgen Pedersen var med som trænere for de to juniorhold og Erik Kragelund var turleder.

Siden har fodboldafd. deltaget i mange lignende stævner, så alle i den alder har fået chancen for at få tilsvarende oplevelser:

Indmarchen:

Vi var nok ikke helt "flag-klædt-på" til den meget formelle præsentation, med optog gennem byen, taler etc., men vi havde da et rigtig dansk fan-flag med!

Stævnet var stort og var et rent "ordnung muss sein" arrangement, med en masse veltilrettelagte aktiviteter - *døgnet rundt* – Desværre ødelagde en voldsom regn de sidste par dage – *men da var vi vist også slået ud...*

Frem's drengehold med holdet fra "Oporto, Portugal"

Karolewo udveksling *af Leo Nøhr*

I dagene mellem jul og nytår 1989, sad den daværende formand for IK Frem's håndboldudvalg med undren og næsten vantro, og fulgte omtalen af de kommunistiske styres sammenbrud i Østeuropa. Berlinmurens fald i november måned, og efterfølgende Tjekkoslovakiet og Polens større tilgængelighed.

Kunne det betyde, at det nu blev muligt at besøge disse lande, som næsten var vore naboer, men alligevel havde været mere end vanskelige at besøge i over 40 år:

I løbet af 1990 viste det sig, at nu kunne alle frit rejse til disse steder, og ideen om at IK Frem's håndboldudvalg kunne skabe sig en kontakt i Polen, tog form.

En strålende sommermorgen, d. 7.juli 1991 var vognmand Jep og hans bus, klar til turen mod øst. Med på turen var 16 håndboldpiger og håndboldudvalgets formand. Køreturen var planlagt til at strække sig over to dage, med en overnatning i Bad Freienwald nord for Berlin. Turens mål var den lille by Karolewo i det Mazuriske Søland 1380 km. fra Suldrup.

Det var planlagt, at vi skulle være fremme i Karolewo sent eftermiddag på andendagen, men det blev næsten midnat, inden vi nåede frem. Vi, som havde planlagt turen, havde ikke haft nogen forestilling om, hvor elendige vejene øst for Jerntæppet var:

Karolewo viste sig at være en lille landsby med ca. 300 indbyggere, midt i byen lå en stor kostskole "Zespol Szkol Rolniczyck z Karolewo" for den polske landbougdom, en blanding af gymnasium og landbrugsskole, så godt som alle der boede i byen, havde deres arbejde på skolen.

Det var piger fra skolens håndboldhold vi mødte i to kampe, hvor IK. Frem tabte stort. De polske piger spillede og kæmpede, som gjaldt det livet.

Vi var der i skolens sommerferie, derfor stod skolens elevværelser ferietomme. Her blev vi indkvarteret i de 3 – 4 dage vi besøgte Karolewo. Forplejning fik vi i skolens spisesal, som kunne rumme alle skolens 900 elever.

Det blev for alle, der var med på turen, dage med store oplevelser. For mange blev besøget i Hitlers hovedkvarter "Wolfschanze" både unikt og overraskende. En aften omkring bålet, hvor der blev grillt gode solide polske pølser og sunget, vakte det en vis opsigt, da vi fra Suldrup sang første vers af den polske nationalsang på polsk. Vi havde øvet sangen hele vejen i bussen hjemmefra.

Allerede den første formiddag vi var i Karolewo, bad skolens ledelse om at få et møde med os, for at drøfte genbesøg i Suldrup. Skolen var meget usikker på fremtiden, på grund af de store omvæltninger som Polen befandt sig i, efter systemskiftet. De så det som en realistisk risi-

ko, at skolen måske hurtig skulle lukkes, derfor bad skolens ledelse om de allerede samme efterår, måtte komme på genbesøg i Suldrup. Vi sagde naturligvis ja, de skulle være velkommen til Suldrup i oktober måned samme år.

Genbesøget i oktober 1991 var med privat indkvartering af de 9 unge piger og 10 unge mænd, skolens direktør og frue, vicedirektør; håndboldtrænere og frue, chauffør og tolk.

De Suldrup borgere der beredvilligt åbnede deres hjem for de polske gæster, fik en god oplevelse ud af det, og det følgende år, var det let at fylde en bus med håndboldspillere og værtsfolk til det andet besøg i Karolewo. Denne gang fik besøget i Polen en anden karakter end første gang. Nu blev vi indkvarteret hos polakkerne, og mødte en gæstfrihed, som de færreste på forhånd kunne forestille sig. Der opstod, i de dage besøget varede, venskaber på tværs af grænser og sprogbarrierer:

Vel tilbage i Suldrup efter det andet besøg i Karolewo, enedes mange af os om at få etableret et sprogkursus. Alle glædede sig til at tage imod de polske gæster igen, næste

sommer. Noget bedre klædt på til opgaven. Det polske sprog er meget vanskeligt at tilegne sig, men enkelte nyttige ord og små sætninger blev lært, og de blev til god nytte. Udvekslingen blev til 3 besøg i Karolewo og tre genbesøg i Suldrup. Os som deltog, unge som lidt mere voksne, fra såvel Karolewo som Suldrup fik i de 5-6 år udvekslingen varede, indsigt i to forskellige samfund som havde befundet sig på hver sin side af jerntæppet i 40 år. To naboer, men dog så vidt forskellige. Økonomisk med en afgrund til forskel, hvor vi fra Suldrup kunne købe alt for små penge i Polen, hvis der var noget at købe. Og hvor polakernes Zloty ikke rakte langt. Vi mindes endnu, hvordan 3 unge gutter brugte alle deres lomme penge på - i fællesskab - at købe 1 par knæbeskyttere og var glade for handlen.

De venskaber der blev knyttet mellem Karolewo og Suldrup i de år, levede for manges vedkommende længe efter. På det menneskelige plan var vi meget ens, kunne græde, grine og feste sammen. Sidste besøg i Suldrup var i 1995. Afskeden blev sværere for hver gang. Vi fik dem ind under huden. Deres varme og kolossale gæstfrihed. Det blev oplevelser for livet, som intet turistbureau kan hamle op med.

Skolen i Karolewo lever i 2012 stadig i bedste velgående På deres hjemmeside, kan vi se, at den kæmpe forskel som var lige efter systemskiftet i 1989, heldigvis nu er stærkt udlignet.

Frem i Afrika *af Erik Kragelund*

Jeg var i år 2000, havnet i et job som udviklings-konsulent på en produktionsskole i Gulu - i det Nordlige Uganda.

Min bagage var fyldt hjemmefra med "Grundtvigiansk modernmælk og praktisk foreningsarbejde". Straks jeg var "landet" - laaangt ude på landet, blev jeg udpeget til "frivillig træner" på et fodboldhold. Det blev starten på et år, hvor tiden var som skruet 100 år tilbage – eller deromkring. Jeg boltrede mig som en fisk i vandet i tidsmaskinen og med det medbragte modernmælk. Lysten til at "gøre noget selv" var stor blandt de lokale. Allerede på tredje dagen i Gulu, var der arrangeret stor kamp med to hold i bar overkrop (eller forskellige secondhands t-shirt), bare fødder og omkring 1000 supportere der sang og hujede. Jeg skulle være spillende chefræner, men holdt mig nu pænt på linjen. Jeg skulle ikke nyde noget, og kunne i øvrigt heller ikke se forskel på dem. De var knaldhamrende sorte alle sammen! (Billedet herunder lyver ikke)

Så det var rigtig godt da vores hold fik et sæt aflagte spilletrøjer fra IK Frem. De klædte nu også de sorte atletiske fyre utroligt godt. Og når der nu stod "Hydro" "Bisgaard Auto" "Bak og Jørgensen" mv. på dem, kunne jeg langt lettere dirigere dem rundt. (De navne har de sikkert stadigvæk!).

Læg mærke til målet – det havde de selv lavet

»Gulu Tennisklub« af Erik Kragelund

Blev stiftet efter alle kunstens regler, med vedtægter, bestyrelse og det hele. Pudsigt nok helt efter IK Frem modellen.

Derefter brugte vi "Sådan klargør vi tennisbaner i Frem" konceptet, og med tonerne fra Suldrup sangen gik vi i gang med en tilpasset Afrikansk udgave: Banen jævnes for granathuller og Cobra slangerne fjernes! Lånte et net – og lavede så selv stolper med strammer af forhåndenværende materialer.

"Kalvehoveder med forkert fodtøj jages af banen" – (ligesom herhjemme) En spandfuld Frem bolde og par ketsjere – SÅ er vi klar! I baggrunden ses klubhuset, som blev delt med taekwondoklubben, en familie og et lille snedkeri. Som et "Team-Uganda Center". **Herfra kom 2 idrætsdeltagere med ved OL i Sydney.** (- efter jeg havde bidraget til busbilletten til hovedstaden, Kampala!)

Skolens direktør, Diana var senere på besøg i klubhuset i IK Frem, hvor hun takkede for støtten og fortalte Jørn Otte og Bjarne Villadsen om hvordan "trøjer og bolden skam blev forsvarligt låst inde i hendes brandskab og kun taget frem ved særlige højtidelheder"

SKRÆKKELIGE OLFERT

IK FREM's medlemsblad Skrækkelige Olfert har levet en omskiftelig tilværelse siden starten i 1960. Udgivelsen af bladet har været indstillet nogle gange i de forløbne år, men er altid genopstået efter en kortere periode. Olfert, som det hed i daglig tale, har altid været populært læsestof, ikke blot hos klubbens medlemmer, men også blandt byens borgere - efter at bladet gik over til at blive husstandsomdelt.

Bladet er opkaldt efter en tegneseriefigur fra ugebladet HJEMMET. Ophavsmanden var den legendariske tegner, Hans Quist. Modellen til Skrækkelige Olfert, var i øvrigt Hans Quists egen søn. Det var tidligere landsholds målmand Ole Quist.

Olfert har haft forskellige udformninger gennem tiden. Oprindeligt blev bladet trykt via blækduplikator. Senere blev den primitive og noget grisende trykning erstattet af stencils, inden det i 1980-erne gik over til at blive trykt med mere tidssvarende bogtryk.

Skrækkelige Olfert har haft en række kuriøse redaktører gennem årene.

I 1980-erne var det Tryksen, opkaldt efter en kendt redaktør i Avisen/Jullerup Færgeby julekalender, der sammen med Kristian Knald, stjernereporteren fra samme julekalender, udspandt spydigheder omkring klubben. Herunder også "Knalds hjørne".

Senere blev redaktionen udvidet med en repræsentant fra hver afdeling i klubben, således at bladets indhold fik et væsentligt bredere grundlag og måske også en bredere læserkreds.

I de seneste år har det knebet med materiale til bladet, og efter 50 års virke blev udgivelsen af Skrækkelige Olfert indstillet i 2010. Formidlingen af nyheder, oplysning om aktiviteter og gode historier fra aktiviteter i klubben er nu at finde elektronisk på www.ikfrem.dk, med link alle til aktivitetsudvalg og andre relevante samarbejdspartnere.

Første og sidste udgave af
Skrækkelige Olfert
1960-2010

Nu er informationerne at hente på internettet: www.ikfrem.dk

IK Frem Sønderup/Suldrup

Forsiden

Fodbold

Håndbold

Gymnastik

Badminton

Motionscenter

Petanque

Tennis

ÅRETS OLFERT

Et fast punkt på dagsordenen for IK Frem's generalforsamling har siden 1968 været kåringen af Årets Olfert. Årets Olfert er en hæderspris, der tildeles en person, der har markeret sig, ved at have udført et stort arbejde i klubben i det forgangne år. Det er klubbens øverste myndighed, generalforsamlingen, der både indstiller og vælger personen. Navnet er affødt af det hæderkronede, nu hedengangne, klubblad, Skrækkelige Olfert. Med hæderen fulgte i mange år en vandrepokal, skænket af dagbladet BT i 1962. I år 2000 var der ikke plads til at indgravere flere navne på pokalen, og en ny måtte tages i anvendelse. Den gamle tre-tårnet sølvpokal, er nu at finde i et af pokal skabene i Stensbohallen.

MODTAGERE AF OLFERT:

1968	Steen Møller	1991	Flemming Thomsen
1969	Per Knud Pedersen	1992	Ulla Kollerup Bach
1970	Arne Asp	1993	Isak Kurinow
1971	Leo Mølgaard	1994	Susanne Klitgaard
1972	Arne Fischman	1995	Jan Jensen
1973	Poul Erik Egsdal	1996	Irene Thomsen
1974	Arne Fischman	1997	Alf Bach
1975	O.K. Jensen	1998	Vagn Hansen
1976	Carsten Højriis Lassen	1999	Laila Jeppesen
1977	Egon Nielsen	2000	Lars Kristensen
1978	Verner Hansen	2001	Morten Hyldgaard Jensen
1979	Wulff Jensen	2002	Anni Andersen
1980	Børge Winther	2003	Peter Sørensen
1981	Poul Erik Egsdal	2004	Kirsten Bach Danielsen
1982	Bodil Mølgaard	2005	Lene Andersen
1983	Aase Bertelsen	2006	Lars Buus
1984	Børge Johansen	2007	Jens Egsdal Laursen
1985	Erik Kragelund	2008	Gitte Hylleberg Nielsen
1986	Grete Pedersen	2009	Steen Holland
1987	Inger Sørensen	2010	Kristian Bay
1988	Mogens Bundgaard	2011	Lisbeth Tved Linde
1989	Bent Villadsen	2012	Erling Trads
1990	Merethe Asp		

UNGDOMSLEDERPOKALEN

Sparekassen Himmerlands Ungdomspokal

I forbindelse med deres 125 års jubilæum i 1996 skænkede Sparekassen Himmerland en Ungdomspokal til IK Frem.

Hvert år udvælger bestyrelsen, efter indstilling fra udvalgene, et ungdomsmedlem, der har gjort en ekstraordinært indsats for klubben - enten som træner, leder eller aktiv idrætsudøver. Pokalen er en vandrepokal og uddeles ved klubbens generalforsamling.

FØLGENDE HAR MODTAGET POKALEN:

1997	Henriette Mølgaard Andersen	Gymnastik
1998	Line Ebdrup Pedersen	Gymnastik
1999	Jesper Ørsnes	Gymnastik
2000	Tom Christiansen	Badminton
2001	Anita Grønhøj	Gymnastik
2002	Jannie Ørsnes	Gymnastik
2003	Jannie Ørsnes	Gymnastik
2004	Anders Bak Sørensen	Badminton/Fodbold
2005	Line Juhl Pedersen	Håndbold
2006	Anders Nymann	Badminton
2007	Anne Katrine Tved	Håndbold
2008	Dorthe Ørsnes	Gymnastik
2009	Anne Sofie Lynnerup	Badminton
2010	Line Grønbæk	Håndbold
2011	Mark Larsen	Håndbold
2012	Kristine Faarbæk Gregersen og Monica Ravnkilde Nielsen	Gymnastik

TIDSTAVLE

1912	IK Frem stiftes
1929	Køb af jord til fodboldbane
1932	Klubhus bygges (sekskantet træbygning)
1935	IK Frem indmeldes i JBU
1937	Baneindvielse (ved det gamle klubhus)
1939	Atletik tilbydes
1941	Boksning tilbydes
1957	Badminton tilbydes
1959	Håndbold tilbydes
1959	Suldrup Gymnastikforening indlemmes under IK Frem
1960	Første "Skrækelige Olfert" udgives
1962	Baneindvielse og 50-års jubilæum
1966	Nyt klubhus (muret) færdigt
1967	IK Frem's Støtteforening oprettes
1970	Sønderup IF og IK Frem sammenlægges
1972	Klubhus & to fodboldbaner (Sportsvænget) sælges til kommunen
1974	Volleyball tilbydes
1975	Stensbohallen indvies
1979	Støtteforeningen genopstår som IK Frem's Venner
1985	Sponsorudvalg oprettes
1985	Klubhus i tilknytning til Stensbohallen indvies
1987	75-års jubilæum
1988	Tennisafd. oprettes
1989	Tennisbaner etableres
1992	Idræt for Sjøv tilbydes
1999	BMX-afdeling oprettes og BMX-bane etableres
2000	Motionscentret indvies
2002	Petanque-afdelingen stiftes
2003	Ungdomssamarbejdet FC Midthimmerland etableres
2003	Petanque-hytten indvies
2012	100-års jubilæum

FORMÆND I IK FREM

1929	Carl E. Nielsen
1937 – 38	Lars Sørensen
1938 – 39	Louis Christiansen
1940 - 45	Lars Sørensen
1945 - 47	S.J. Wulff Jensen
1947 – 48	Lars Sørensen
1948 – 49	Richard Frandsen
1949 - 50	Lars Sørensen
1950 – 52	S.J. Wulff Jensen
1952 – 53:	Aksel Jørgensen
1954 – 55	Egon Nielsen
1955 – 56	Verner Hansen
1956 - 57	Henning Andreasen
1957 – 58	Børge Johansen
1958 - 59	Egon Nielsen
1959 -61	Svend Dybvad
1961 – 62	Børge Johansen
1962 – 63	Kurt Rasmussen
1963 – 64	Kristian Skovhus Pedersen
1964 – 65	Isak Kurinow
1966 – 72	K. Bak Sørensen
1972 – 74	Alf Bach
1974 – 86	Verner Hansen
1986 – 92	Arne Asp
1992 – 95	Knud Krejlgaard
1995 -	Jørn Otte

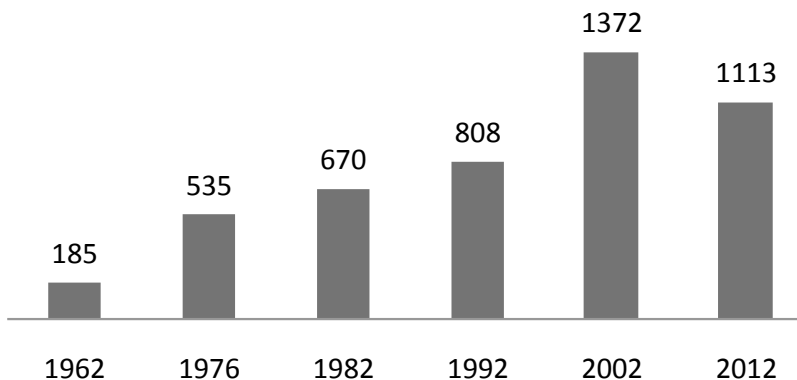
MEDLEMSOVERSIGT

MEDLEMSOVERSIGT

	1962	1976	1982	1992	2002	2012
Fodbold	130	140	140	189	309	234
Håndbold	30	100	175	90	111	167
Badminton	25	165	175	237	254	163
Gymnastik	0	100	150	138	226	198
Tennis				82	67	70
Idræt for Sjøv				72		
Volleyball		30	30			
BMX					9	
Petanque					47	74
Motionscenter					349	207
	185	535	670	808	1372	1113

Medlemstal før 1990 er noget usikre, da vi ikke har nøjagtige medlemsfortegnelse

MEDLEMSUDVIKLING

ØKONOMISK UDVIKLING

Økonomien har altid spillet en betydelig rolle i IK FREM. For at skabe balance mellem indtægter og udgifter har der været udvist betydelig fantasi for at skaffe midler til klubbens drift. Grundlæggende har opgaven været at få udgifter til kamp/træningmateriel, trænere/ledere, og de senere år halleje dækket via kontingent og andre indtægter: sociale/festlige arrangementer, tilskud fra sponsorer og de senere år kommunal tilskud.

I de første mange år var der en beskeden omsætning jvf. nedenstående økonomiske oversigt. I de glade 60-ere var præmiewhist og baller på Suldrup Kro så succesrige, at der kun var behov for et meget beskedent kontingent. Senere var der betydelige økonomiske problemer, inden IK FREM's Støtteforening blev dannet i 1967 – senere IK FREM's Venner (1979). Disse samarbejdspartnere har til formål at skaffe penge til specielt ungdomsarbejdet i klubben via bl.a. fester, loppemarked, avis- og flaskeindsamling, julekalendersalg, klublotto m.m. Inden Stensbohallen blev bygget i 1975 var der betydelige udgifter til kørsel til træning i haller rundt omkring i hele Himmerland. Efter halindvielsen har det været udgifter til halleje, der har tynget budgetterne for de indendørs idrætter.

Sidst i 1980-erne overgik regnskabsføringen til EDB, hvorefter foreningens økonomi har været styret via nye regnskabsprincipper med budgetter og regnskabsopfølgning. Det har dog ikke forhindret at der nogle år har været et betydeligt negativt økonomisk resultat. Indenfor de seneste år har der dog været god balance i klubbens økonomi.

Klubbens formue er øget støt gennem årene bl.a. efter at Vennerne og Jættefesten, pga. af nye regler, er blevet en del af IK FREM's regnskab.

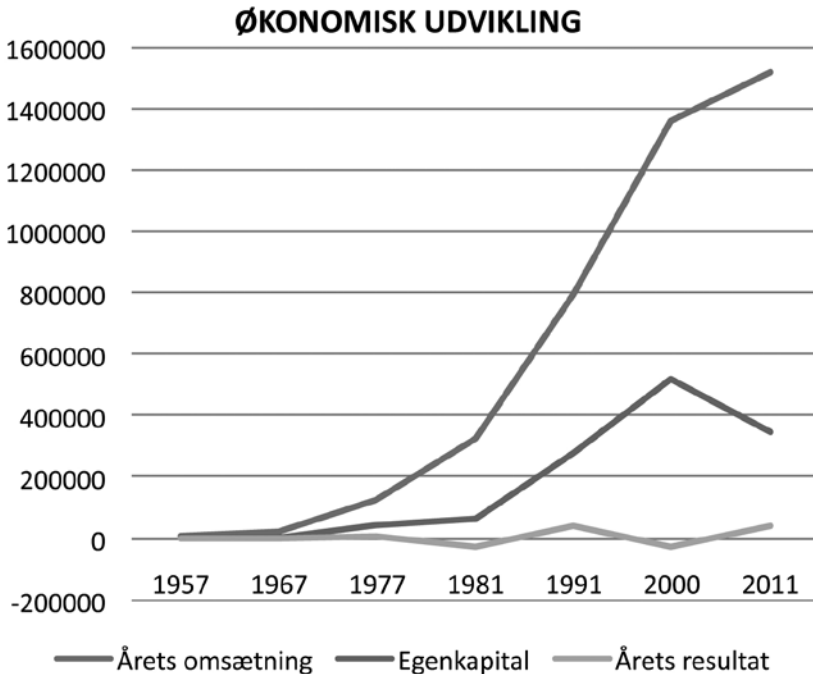
Klubben fremstår i dag som en velkonsolideret forening, der er godt rustet til at imødegå de nødvendige investeringer der løbende bliver brug for:

ØKONOMISK OVERSIGT

	1957	1967	1977	1981	1991	2000	2011
Årets omsætning	10200	18600	123800	325000	792000	1356000	1520000
Egenkapital	5500	4100	42100	65000	277000	521000	347000
Årets resultat	-648	-3029	3986	-25000	41500	-23000	43000

udvalgte poster:							
kontigentindtægter	2000	1000	64000	145000	273000	418000	535000
kommunal tilskud	300	4300	17000	78000	88000	198000	232000
støtteforening indtægter	2000	20000	4000	20000	42000	42000	69000
Sponsorindtægter				31000	45000	123000	119000
træner/leder udgifter	-500		-29000	-91000	-65000	-148000	-135000
Kamp/træningsmateriel				-24000	-91000	-73000	-118000
Halleje		-1400	-22000	-53000	-92000	-119000	-179000

Tabellerne vises i kr. pr. år.

FORMANDEN HAR ORDET *af Jørn Otte*

De første mange år efter klubbens stiftelse i 1912 var omdrejningspunktet fodbold. En lille fodboldklub, med et beskedent antal hold og medlemmer. Angiveligt mellem 30 og 40 spillere.

Først i 1959 blev IK Frem en egentlig idrætsforening. Her blev Suldrup Gymnastikforening, der også rummede udendørs håndbold og badminton, optaget i IK Frem.

11 år senere hed vi IK Frem Sønderup/Suldrup. Sønderup Gymnastik og Idrætsforening blev sammensluttet med IK Frem i 1970. Herefter har IK Frem Sønderup/Suldrup stået for alle idrætslige aktiviteter i området.

Stigningstakten i medlemstallet blev efter 1959 og 1970, først rigtigt iøjnefaldende efter 1975, hvor Stensbohallens tilblivelse skabte volumen i såvel aktiviteter som i medlemstallet. Senere har medlemstallet fået yderligere medvind, efter bl.a. pigefodbold og drengelhåndbold tog fart. Nu har vi stort set hold i alle rækker indenfor disse sportsgrene. Det være sig i såvel pige som drengerækker. Nye sportsgrene er kommet til, bl.a. tennis, motionscenter og Petanque, der især er kendetegnet ved, at medlemmene kan dyrke disse idrætsgrene, når de har tid og lyst. Indenfor en kort årrække, har ældrebadminton og ældretennis fået godt fodfæste. Her sker aktiviteten alene i dagtimerne, og henvender sig til 60+ medlemmer. Nyeste skud på stammen, er motionsfodbold for veteraner, der i navnets natur, også henvender sig til seniorer, der fortsat ønsker at hold sig aktive.

Gennem en længere årrække, har der været etableret andre idrætsgrene, som er stoppet igen. I 70'erne og 80'erne havde vi en aktiv volleyball afdeling. I begyndelsen af det nye årtusinde blev der stiftet en BMX afdeling, hvor der blev etableret en BMX bane, der ligger for enden af børnehavens legeplads. En mindre gruppe børn og forældre var meget engageret, men interessen svandt efter en kortere årrække.

I 90'erne blev der taget initiativ til en meget spændende aktivitet, nemlig IDRÆT PÅ TVÆRS. Tilbuddet henvendte sig til de helt små, nybegyndere i klubben. For at have et bedre udgangspunkt for valg af idrætsaktiviteter senere, var det tanken, at børnene skulle have mulighed for at prøve mange forskellige aktiviteter af. Idræts på tværs havde stor succes i en årrække. Desværre måtte den indstilles. Vistnok pga. udfordring med at finde et tilstrækkeligt antal mangesidede ledere/instruktører.

Alderssammensætningen i IK frem har de senere år taget en, for mange, noget uventet drejning. Dels er de helt små børn i etårsalderen nu at finde til gymnastik, og dels har der vist sig en stor efterspørgsel efter en bred vifte af aktiviteter for aldersgruppen 60+. Bevidsthed og fokus på den generelle folkesundhed, har også haft en mærkbar påvirkning af idrætsforeningen. Medlemssammensætningen har gennemgået en markant forvandling fra tiden, hvor det stort set kun var halvstore børn og unge mennesker, der var at finde i medlemsregistret.

De senere år har IK FREM haft 1.200 – 1.300 medlemmer fordelt på 7 underafdelinger: fodbold, håndbold, badminton, gymnastik, tennis, petanque og motionscenter.

Det er klubbens målsætning at være åben overfor nye aktiviteter: Senest har bl.a. floorball, volleyball, styrketræning, og spinning været foreslået/til debat.

Fremover vil tendensen mod mere fleksible idrætsaktiviteter fortsætte. Behovet for at tilgodesee en moderne befolknings ønsker i en travl hverdag, bliver stadig mere påtrængende.

Her markerer motionscentret sig især p.t.. Med åbningstid fra fem morgen til halv ti aften, har alle mulighed for at finde tid til motion, samtidig med at den enkelte families behov tilgodeses.

En anden af idrætsforeningens væsentlige opgaver, er forsøge at stille tidssvarende faciliteter til rådighed for idrætsudøverne. Vi må konstatere at Stensbohallen er slidt efter mere end 35 års flittig brug. Der er behov for en modernisering og udvidelse af nogle faciliteter. Bl.a. omklædningsrum til udendørs idræt(fodbold). Endvidere er der et stort behov for at udvide motionscentret. Dels står de nuværende maskiner meget tæt, og dels er der ikke plads til nye maskiner. Desuden er der behov for plads til nye aktiviteter som f.eks. spinning.

I skrivende stund, foreligger der et forslag til modernisering og udvidelse af hallen. Vi håber projektet kan realiseres indenfor en kortere årrække, således at IK FREM kan fastholde målsætningen om at være en attraktiv idrætsklub, til glæde og gavn for egnens befolkning. Hvis ikke de næste 100 år, så et pænt stykke af vejen...

